

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΝΓ' | ΤΕΥΧ. Α' | ΑΘΗΝΑΙ, Ι. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14, Τ. 140-ΤΗΛ. 718-308 | 1/15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1976 | ΑΡΙΘ. 15-16

ΩΔΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ*

Β'

*Νόον ένθεον λαχοῦσα
Γόνον ένθώς λοχεύσεις,
Γόνον όν καλείς Ίησοῦν,
"Ότι τόν λεόν σαώσει.*

*Ξένον έν βροτοῖσι κοῦρον,
Τότε Παρθένος προσεῖπε:
Πόθεν έσται μοί γε τοῦτο
Γαμικῶν άνευθε λέκτρων;*

*"Ό δέ Παρθένω προσεῖπε:
"Άγιον Πνεῦμα Θεοῖο
"Άμα τε σθένει μεγίστω
"Επί σέ, κλυτή, κατέλθοι.*

*Πόρον έκ Θεοῦ λαβοῦσα
Γόνον άσπόρως γε τέξη.
Διό μιν Θεοῖο παῖδα
Καλέσει βροτῶν γενέθλη.*

*Τό Χερουβίμ, Μαρίη πάγκλυτε, μούνη
Μερόπων έκ χθονίων δέξασ κῦδος.*

*"Αφ' όλης βροτῶν γενέθλης,
Μαρίη κλέος Χερουβίμ
"Οσίως έδεκτο μούνη.*

7. Τό έν συνεχεία τρίστιχον έπαναλαμβάνει πρὸς έμφασιν, όσα προηγουμένως είπεν ό ύμνωδός, ότι δηλ. ό Θεός προτυπῶν τήν ένσαρκον δια σου οικονομίαν, ὦ Μαρία, έφανέρωσεν εις τόν προφήτην Μωϋσήν τήν φλεγομένην και μη καιομένην βάτον. Και σύ συλλαβοῦσα τόν τοῦ Θεοῦ Λόγον βου-

λήσει Θεοῦ, θά γεννήσης, Παρθένος οὔσα, άνευ σποράς τόν Υἱόν, τόν όποιον θά όνομάσης Ίησοῦν, ήτοι Σωτήρα (Ίησοῦς-έβρ. λέξις σημαίνουσα Γιεχοβά σῶζε-Κύριε σῶζε), έπειδή Οὔτος θά σώση τόν λαόν, ήτοι τό ανθρώπινον γένος. Οὔτος δέ «ξένος» μεταξύ τῶν ανθρώπων είναι, ὡς από Θεοῦ έρχόμενος. Τότε και ή Παρθένος τολμήσασα έθεσε τό έρώτημα εις τόν άγγελον: Πόθεν και πῶς θά συμβή τοῦτο τό παράδοξον εις έμέ, άνευ γαμικῶν συζεύξεων μετ' άνδρός; Και ό αρχάγγελος άνταπήντησε: Πνεῦμα "Άγιον τοῦ Θεοῦ θά έλθη και θά έγκατοικήση εις Σε και ή δύναμις τοῦ Ύψίστου θά Σε έπισκιασή, προφυλάττουσά Σε, ὦ πανένδοξε Παρθένε. Συλλαβοῦσα δ' έκ Θεοῦ τήν άρρητον σύλληψιν, θά γεννήσης λοιπόν άσπόρως τόν Υἱόν, τόν τοῦ Θεοῦ βεβαίως Παῖδα, τόν όποιον τό γένος τῶν ανθρώπων θά όνομάση «Υἱόν Θεοῦ»! Έπιστέφει δέ τούς λόγους ό ποιητής δια τῆς ωραιότητας προσφωνήσεως πρὸς τήν Παρθένον, οἶονει θεωρῶν ταύτην παροῦσαν, ταῦτα διαδηλῶν έν κουκουλίω: Σὺ μούνη, ὦ πανένδοξε Μαρία, μεταξύ όλων τῶν έν γῆ ανθρώπων έδέχθης τήν τῶν Χερουβείμ τιμήν και δόξαν!

*"Ροθίως δέ σόν φανέντα
"Ό Θεός θρόνον παράσχοι
Τόν Ίεσσιδου τοκῆς
"Ιακῶβ δόμον άνάσσειν.*

*Σάφρων δ' έπειτα κούρη
Πάλιν άγγέλω προσεῖπεν.*

* Συνέχεια έκ τῆς σελ. 91 τοῦ ύπ' αριθ. 5-6 τεύχους.

Ἐπ' ἐμοὶ Θεοῦ δούλη
Κατὰ σὸν λόγον γενέσθω.

Τότε παρθένον γε, λάτρης
Πόλον ἐς, λιπὼν, ἀνέπτυ·
Τότε γαστέρος φαάνθη
Μαρίας ἄριστος ὄγκος.

Ὅν πόλος εὐρυπέλω οὐ χάδεν ἔγδον,
Σὴ χάδεν εὐρυνόη νηδὺς ἀρίστη.

Πόλος οὐ χάθεν Θεοῦ
Μαρίη, λόγον· τεῆ δὲ
Σαύφρων ἔδεκτο μήτηρ.

8. Ἐπαναλαμβάνει κατὰ τὴν συνήθειάν του ὁ ποιητὴς τὰ ὅσα ἐν τῷ προηγηθέντι κουκουλίῳ ἐξῆρην. Ὅτι δηλ. μόνη ἡ Παρθέ- νος Μαρία μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἠξιώθη τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης τῶν Χερουβείμ. Καὶ συνεχίζει: Τὸν μεθ' ὀρμῆς καὶ οἶονεὶ ἀποτόμως καὶ αἰφνιδίως ἀνωθεν ἐμφανισθέν- τα εἰς Σὲ ἄγγελον δέξου ἐπευχόμενον, ὅπως παράσχη Σοὶ ὁ Θεὸς τὸν θρόνον τοῦ τόκου Σου· τὸν ἐκ γένους τοῦ Ἰεσσαί, ἵνα βασιλεύσῃ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰακώβ! Ἡ δὲ σάφρων καὶ ἀγνή Παρθένος ἀπεκρίθη ἐν ταπεινώσει πρὸς τὸν ἄγγελον· εἰς ἐμὲ τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ ἀγένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου» (Λουκ. 1,38). Τότε ὁ θεράπων τοῦ Θεοῦ ἄγγελος καταλιπὼν τὴν Παρθένον, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε δ' ἀνεφάνη καὶ ἡ ἄρρητος σύλληψις τῆς Παρ- θένου Μαρίας. Καὶ ἐν κουκουλίῳ ἐπιλέγει ὁ ποιητὴς ἐξαπορούμενος ὑπὸ τοῦ μυστηρίου τῆς συλλήψεως τῆς Παρθένου: Αὐτόν, τὸν Ὅποιον ὁ ἀπέραντος οὐρανὸς δὲν ἔρκει διὰ νὰ χωρέσῃ, ἡ ἀρίστη καὶ ἀγνή παρθενικὴ Σου μήτρα ἐχώρησεν.

Ἐφάλοισ κόρην δὲ λέκτροις
Νέον ἔγκνον ποιῆσαι
Ὁ σοφὸς δοκῶν Ἰωσήφ
Κρυφίως θέλεν διώκειν.

Φίλος ἔσκε γὰρ δίκαιον,
Ὅθεν οὐ κόρην ἐλέγχει,
Θανάτου θέλων βιαίον
Μαρίη φυγὴν ὀπάσσαι.

Χθαμαλὰ φρεσὶν νοοῦντι
Γλυκερὸς προσῆλθεν ὕπνος,

Τότε καὶ λάτρης Θεοῦ
Κατ' ὄναρ λέγειν δικαίω·

Ψόγον ἐκ φρενῶν διώξας,
Μαρίην ἄγοις· γυναῖκα·
Ἀπὸ Πνεύματος γὰρ αὐτῆ
Ἁγίου βρέφος λοχεύσει.

Ψόγον εὐθέως δὲ ὀφρας
Μαρίην δόμοις κομίζει,
Ἴνα παρθένον φυλάξῃ
Ἁγαμον καλῶν ἀκοιτιν.

Γαστέρι θειοδόχῳ κόσμον ἀείρεις
Κοσμοτόκου σοφίης φορτὶς εὐῶσα.

Λαγόντιν τοκῆα κόσμον
Μαρίη φέρουσα, κόσμον
Λαγόντι κλυταῖς κομίζεις.

9. Πάλιν ἐπαναλαμβάνει ὁ ποιητὴς πρὸς ἔμφρασιν, κατὰ τὴν συνήθειάν του, τὸ νόημα τῶν διὰ τοῦ κουκουλίου διατυπωθεισῶν ὑψη- λῶν καὶ ἀπερινσήτων ἀληθειῶν, πρὸς τὴν Παρ- θένον Μαρίαν ἀπευθυνόμενος: Ὡ Μαρία, ὁ ἀπέραντος οὐρανὸς δὲν ἐχώρησε τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον· ὅμως ἡ ἰδική σου μήτρα ἐδέχθη τοῦτον, ὦ σάφρων καὶ ἀγνή Παρθένε! Καὶ συνεχίζει ὁ ποιητὴς, ἐπὶ τῆς ἀφηγήσεως τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου στηριζόμενος, μὲ τολ- μηράς πως ἐκφράσεις περιγράφων τὴν ἀγω- νίαν τοῦ Ἰωσήφ ἐπὶ τῇ ἀδοκίμῳ συλλήψει τῆς μνηστευθείσης αὐτῷ Μαρίας, ἥτις «πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχου- σα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου» (Ματθ. 1,18). Νομίσας λοιπὸν ὁ σοφὸς καὶ συνετὸς Ἰωσήφ, ὅτι ἡ νέα μνηστὴ αὐτοῦ κατέστη ἔγκυος κατόπιν κρυφίων ἐπαφῶν μετὰ νέου, ἠθέλησε ν' ἀπομακρύνῃ τὴν νέαν. Τοῦτο δέ, διότι ἦτο φιλοδίκαιος, ἐκ τούτου καὶ δὲν ἐλέγχει δημοσίᾳ τὴν πράξιν αὐτῆς, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ σώσῃ αὐτὴν διὰ τῆς φυγῆς ἐκ τοῦ βιαίου θανάτου, ὡς ἐπέ- βαλλεν ὁ Μωσαϊκὸς νόμος. Βεβαιοὶ δὲ ταῦτα καὶ ὁ ἱερὸς Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος: «Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν» (Ματθ. 1,19). Ἐνῶ δὲ τὰ ταπεινὰ ταῦτα εἶχε κατὰ νοῦν ὁ φιλοδίκαιος Ἰωσήφ, προσῆλθεν, ἐνῶ ἐκοιμᾶτο, γλυκυφανὴς ἄγγελος τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπεν εἰς τὸν δίκαιον ἄνδρα:

Τὴν κακὴν ὑπόψιαν νὰ ἐκδιώξης ἀπὸ τὸν νοῦν σου καὶ νὰ παραλάβῃς τὴν Μαρίαν, συντροφεύων αὐτὴν ὡς γυναῖκά σου· διότι αὕτη μέλλει νὰ γεννήσῃ τὸ βρέφος, "Ὅπερ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου συνέλαβεν. Ἀμέσως ὁ Ἰωσήφ «διεγερθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου» (Ματθ. 1,24), ἀπέβαλεν εὐθὺς τὴν κακὴν ὑπόψιαν ὁ εὐσεβὴς ἀνὴρ καὶ παρέλαβεν εἰς τὸν ἴδιον οἶκον τὴν Μαρίαν, ἵνα προστατεύσῃ καὶ διαφυλάξῃ τὴν Παρθένον, καλῶν αὐτὴν ὁμόζυγον, καίτοι ἄγαμον. — Κατακλείει δὲ τὴν ὅλην Ὁδὴν τοῦ ὁ ποιητῆς μὲ τούτους θαυμασίους καὶ θεολογικωτάτους στίχους τοῦ κουκουλίου, λέγων: Μὲ τὴν θεοδόχον γαστέρα Σου, ὦ Παρθένε, ὁλόκληρον τὸν κόσμον ἀνυψοῖς καὶ βαστάξεις, ἀπαλλάττουσα τοῦτον ἐκ τῆς προγονικῆς ἀμαρτίας καὶ ἀνυψοῦσα εἰς τὴν οὐρανίαν δόξαν· καταστᾶσα φορεὺς, ὡσεὶ φορτηγίς, φέρουσα τῆς κοσμοτόκου Σοφίας τὸ ἱερὸν φορτίον, ἦτοι τὸν δημιουργὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ! Δι' ἄλλων λέξεων τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνει ὁ πεπνυμένος ὑμνωδὸς ἐν τῷ ἐν εἴδει στέμματος τελευταίῳ τριστίχῳ τῆς Ὁδῆς τοῦ εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Παρθένου. Λέγει, ὑμῶν καὶ γεραίρων ἐν εὐλαβείᾳ τὴν ἁγίαν ἀειπάρθενον Μαρίαν: Φέρουσα, ὦ Μαρία, εἰς τὴν κοιλίαν Σου τὸν τοῦ κόσμου γεννήτορα καὶ δημιουργόν, κομίζεις συγχρόνως κόσμον, ἦτοι στολισμόν, τιμὴν καὶ δόξαν εἰς πάσας τὰς πανευφήμους ἐπιτόκους γυναῖκας, τὰς μελλούσας νὰ γεννήσουν· τὰ τέκνα των ἐν τιμῇ καὶ νομίμῳ συλλήψει καὶ ἐν πίστει πρὸς τὸ τεχθὲν ὑπὸ Σοῦ Θεῖον Βρέφος!

★

10. Μεγάλη, ἱερωτάτη καὶ πολύσημος διὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Μαρίας! Μεγάλη καὶ θαυμαστὴ καὶ ἄρρητος διὰ τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς! Μεγάλη καὶ θαυμαστὴ διὰ τοὺς ἐν ἄρρητῳ σιγῇ ἀποδεχομένους τὰ διὰ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἀποκαλυφθέντα μυστήρια! Ἡ Παρθένος ἔγκυος δι' ἀσπόρου συλλήψεως! Ἡ Παρθένος κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ Λόγου γίνεται καὶ κυοφορεῖ τὸν Ἀγέννητον! Ἡ μήτρα τῆς Παρθένου παστάς καὶ νυμφὼν γίνε-

ται εἰς ὑποδοχὴν τοῦ Θεοῦ Νυμφίου! Ἐκ τῆς πρώτης Εὐας ἐπῆλθεν ὁ θάνατος. Ἐκ τῆς δευτέρας ἡ ζωὴ καὶ ἡ σωτηρία. Αἰτία καταδίκης ἡ πρώτη, φορεὺς ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας ἡ δευτέρα! Ταραχὴν καὶ πόλεμον εἰς τὴν ψυχὴν ἐμβάλλει ἡ πρώτη, εἰρήνην καὶ γαλήνην ἐπιφέρει ἡ δευτέρα. Διότι ἡ Παρθένος ἐδώρησατο τοῖς ἀνθρώποις τὸν Χριστόν. «Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Ἐφ. 2,14). Οἱ «ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ» (αὐτόθι 2,12) ἀδυνατοῦν, διότι δὲν θέλουν νὰ συλλάβουν τὸ μέγα ἀρχαγγελικὸν μήνυμα πρὸς τὴν Παρθένον!

★

11. Στρέφον τις τὸ βλέμμα εἰς τὰ συμβαίνοντα ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Χώρας ἡμῶν, θὰ καταληφθῇ ἀσφαλῶς ὑπὸ συναισθήματος λύπης, πικρίας καὶ ἀπογοητεύσεως. Ἔθνη καὶ λαοὶ ὑποβλέπουν ἀλλήλους. Τὰ σύνορα τῶν κρατῶν κινδυνεύουν ὑπὸ τῶν ὁμόρων λαῶν. Πανταχοῦ καχυποψίαι καὶ διαθέσεις κατακτητικαὶ τῶν μὲν κατὰ τῶν δέ. Ὁ κόσμος ἐν ἀναστατώσει. Πόλεμοι μικροὶ καὶ μεγάλοι διάσπαρτοι ἀνά τὴν ὑφήλιον. Καὶ οἱ κίνδυνοι ἐπαπειλοῦν ἀμεσώτερον τὸν περιβάλλοντα τὴν ὠραίαν Πατρίδα ἡμῶν χώρον. Οἱ Ἕλληνες «οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν» (Β' Κορ. 7,2). Καὶ ὅμως «ἐξώθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβου» (αὐτόθι 7,6). Πόθεν πάντα ταῦτα; Ἐκ τῆς κακίας τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀπερισκεψίας ἡμῶν τῶν ἰδίων. Μερिमνωμεν καὶ τυρβαζόμεθα περὶ πολλά! Ἐνῶ ἐνός ἐστὶ χρεῖα. Ἡ σωτηρία τῆς Πατρίδος, ἡ σωτηρία ἡμῶν! Διαιρούμεθα καὶ μεριζόμεθα εἰς κόμματα καὶ κομματίδια. Ἀλληλομισοῦμεθα καὶ ἀλληλοσυκοφαντούμεθα! Μικρολογοῦμεν καὶ παραλογοῦμεθα. Μεγεθύνουμεν τὰ μικρὰ καὶ σμικρύνουμεν τὰ μεγάλα. Ἀξιολογοῦμεν τὰ μὴ σπουδαῖα καὶ εὐκόλως μειοδοτοῦμεν διὰ τὰ ἐπείγοντα καὶ μεγάλα. Ἰδεολογικαὶ ἀκρότητες ἐπὶ θεμάτων οὐ μόνον πολιτικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπιστημονικῶν, κοινωνικῶν, ἠθικῶν, καλλιτεχνικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν, θρησκευτικῶν, ἀκόμη καὶ γλωσσικῶν. Τὸ ἐγγενὲς ἐλάττωμα ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἡ ἐπιπολαία διαλεκτικὴ περὶ πάντων, ὁ σοφολογιατισμὸς,

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΙΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΝΟΝΑΣ*

3. Ποῦ δεῖ βαπτίζεσθαι.

Τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ Βαπτίσματος τελεῖται κατὰ κανόνα ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας Κυρίου. Τὸ πάλαι ὑπῆρχον, ὡς γνωστόν, εἰδικοί ἐντὸς ἢ περὶ τῶν ναῶν χώροι, βαπτιστήρια καλούμενοι, ἐνθα ἐτελεῖτο τὸ Βάπτισμα. Ἐπειδὴ ἐν τούτοις παρετηρήθησαν ὀρισμένοι ἐκτροπαὶ ἐκ τῆς ἐκκλησ. τάξεως, κατὰ τὴν ἐκτὸς τῶν ἱ. ναῶν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου, ἐνιοὶ Ἱ. Κανόνες ἐρρῦθμισαν τὰ τοῦ τόπου τελέσεως αὐτοῦ, ἀπὸ συγκεκριμένων ἀφορηθέντες περιστατικῶν. Εἰδικώτερον χριστιανοὶ τινες ἐκ τῶν μᾶλλον εὐπόρων, διαθέτοντες ἰδιόκτητον ἱ. ναὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῶν, ἐσπευδον, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Ἐπισκόπου, νὰ προσκαλέσωσι πρεσβύτερον πρὸς τέλεσιν ἐν αὐτῷ τοῦ θεοῦ βαπτίσματος. Τὸ φαινόμενον θὰ ἔδει νὰ εἶχε λάβει σοβαρὰς διαστάσεις, ἰδίᾳ ἐνεκα τῆς δίχα γνώμης τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου ἱεροπραξίας τῶν ὑπ' αὐτὸν κληρικῶν, διὸ καὶ ἡ Στ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος διὰ τοῦ ΛΑ' Κα-

νόμος αὐτῆς ὥρισε: «τοὺς ἐν τοῖς εὐκτηρίοις οἰκοῖς, ἐνδὸν οἰκίας τυγχάνουσι, λειτουργοῦντας ἢ βαπτίζοντας κληρικούς, ὑπὸ γνώμην τοῦτο πράττειν τοῦ κατὰ τόπον ἐπισκόπου» ἄλλως καθαιρεῖσθαι τὸν μὴ συμμορφούμενον κληρικόν⁵⁹. Ἐκ τοῦ γράμματος καὶ μόνον τοῦ Κανόνος τούτου συνάγεται ὅτι δικαιολογητικὸς λόγος τῆς ἀπαγορεύσεως εἶναι ἡ μεταίωσις παρασυναγωγικῶν συνάξεων, ἀνευ δηλονότι γνώμης καὶ ἀδείας τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου. Διότι ὑφισταμένης τῆς τοιαύτης ἀδείας, οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει πρὸς παρεμπόδιση τῆς τελέσεως τοῦ βαπτίσματος ἐν οἰκίᾳ τῶν χώρῳ. Ἐρμηνεύων τὸν Κανόνα ὁ Βαλσαμῶν παρατηρεῖ ὅτι «παρασυναγωγὴν ὁ κανὼν ἠγεῖται... τὸ βαπτίσει ἐν εὐκτηρίῳ οἴκῳ παρὰ γνώμην τοῦ κατὰ χώραν Ἀρχιερέως», ἡ δὲ δ' Νεαρά τοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ ὀρίζει «...καὶ τοὺς ἱερεῖς ἐκάστης οἰκίας ἀδειαν ἔχειν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις ἱεράσθαι τε καὶ μυσταγωγεῖν», ἐνῶ ἡ δ' Νεαρά τοῦ αὐτοῦ εἰδικώτερον ὀρίζει «περὶ τοῦ σωτηρίου βα-

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 237 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13-14 τεύχους.

59. Ράλλη-Ποτλῆ, Σύνταγμα... τ. Β' σ. 371.

αὶ ἀκραῖαι τοποθετήσεις καὶ αὶ ἰδιόρρυθμοι ἰδεολογίαι, μετὰ φανατισμοῦ ὑποστηριζόμεναι, μάλιστα μὲ τὸ πρόσχημα τῆς ψευδοπροοδευτικότητος!

12. Καὶ ὅμως «ἐνός ἐστὶ χρεία» δι' ἕνα ἕκαστον καὶ διὰ τὸ σύνολον, ἡ Θεοσέβεια! Ἡ πρὸς τὸν Θεὸν Πίστις! «Αὕτη ἐστὶν ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ Πίστις ἡμῶν» (Α' Ἰω. 5,4). «Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστὶ τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστὶν ἡ Ἀλήθεια» (Α' Ἰω. 5,5-7). Καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος παρουσία διὰ τοῦ ἀρχαγγελικοῦ μηνύματος πρὸς τὴν Παρθένον φανεροῦται. Καὶ διὰ τῆς Παρθένου ἡ τοῦ Πνεύματος Ἀλήθεια κηρύττεται εἰς τὸν κόσμον! Καὶ ἡ Πανήγυρις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος παρουσίαν διαλαλεῖ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας, ὅτι ἡ διὰ τῆς παντοδυναμίας τοῦ Θεοῦ σύλληψις καὶ κυοφορία

τῆς Παναγίας Παρθένου τὴν πλήρωσιν τῆς τοῦ Θεοῦ οικονομίας καὶ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ ἀπ' αἰῶνος κεκρυμμένου μυστηρίου φανερῶναι. Καὶ ὁ ἀρχαγγελικὸς χαιρετισμὸς πρὸς τὴν Παρθένον Μαρίαν «Χαῖρε, κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ» διακηρύττεται εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀνὰ τοὺς αἰῶνας. Διακηρύττεται καὶ εἰς ἡμᾶς σήμερον διὰ νὰ μᾶς ὑπομνήσῃ ὅτι τὸ κυοφορηθὲν ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς Παρθένου Θεῖον Βρέφος εἶναι ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου. Εἶναι «ἡ ὁδὸς καὶ ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ» (Ἰω. 14,6). «Ὅσοι πιστοὶ, πανηγυρίσωμεν λοιπὸν ἐν χαρᾷ τὸν διὰ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ προαγγελόμενον Λυτρωτὴν ἡμῶν. Μετανοήσωμεν καὶ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν διὰ Χριστοῦ καὶ ἐν Χριστῷ Ἀλήθειαν, ἵνα γευθῶμεν καὶ ἡμεῖς τὴν χαρὰν, ἣτις εὐφραίνει τὰς ψυχὰς καὶ συγχρόνως ἐνδυναμώνει ἡμᾶς εἰς ἀντιμετώπισιν παντὸς φόβου καὶ πάσης ἐπιβουλῆς, ἕσωθεν ἢ ἔξωθεν!

ΚΩΝ. Γ. ΜΠΟΝΗΣ

Ἄομότιμος Καθηγητὴς τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν

πίσματος τὸ ἐξεῖναι αὐτὸ ἐν παντὶ εὐσεβῶν εὐκτηρίῳ τοῖς βουλομένοις τελεῖν. Πλὴν καὶ τούτων οὕτως ἐχόντων ἐὰν κωλυθῇ τις παρὰ τοῦ ἐγκωρίου ἀρχιερέως καὶ ποιήσῃ καθαιρεθήσεται». Τέλος ὁ Ζωναράς ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ διαληφθέντος Κανόνος τῆς Στ' Οἰκουμενικῆς σημειώνει τὰ ἐξῆς: «Ὁ γοῦν, ἐν εὐκτηρίῳ λειτουργῶν ἢ βαπτίζων ἐντὸς οἰκίας ὄντι παρὰ γνώμην τοῦ ἐπισκόπου τῆς πόλεως ἐκεῖνης, παρασυνάγει, ἐνδίκως τοίνυν καὶ καθαιρεῖται»⁶⁰.

Τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου εἶναι καὶ ὁ ΝΘ' Κανὼν τῆς αὐτῆς Στ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ὀρίζων τὰ κάτωθι: «Μηδαμῶς ἐν εὐκτηρίῳ οἴκῳ, ἐνδον οἰκίας τυγχάνοντι βάπτισμα ἐπιτελεῖσθω. Ἄλλ' οἱ μέλλοντες ἀξιοῦσθαι τοῦ ἀγράντου φωτισματος, ταῖς καθολικαῖς προσερχέσθωσαν ἐκκλησίαις, κάκεισε τῆς δωρεᾶς ταύτης ἀπολαυέτωσαν. Εἰ δέ τις ἄλλῳ, τὰ παρ' ἡμῶν ὀρισθέντα μὴ φυλάττων, εἰ μὲν κληρικὸς εἴη, καθαιρεῖσθω, εἰ δὲ λαϊκὸς ἀφοριζέσθω»⁶¹. Κατὰ τὸν Βαλσαμῶνα «τοὺς ἐν εὐκτηρίῳ οἴκῳ καὶ μὴ ἐν καθολικαῖς ἐκκλησίαις βαπτίζοντας ἱερεῖς καθαιρεῖσθαι φησὶν ὁ κανὼν καὶ τοὺς συμπράττοντας αὐτοῖς κληρικούς μὲν ὄντας καθαιρεῖσθαι, λαϊκοὺς δὲ ἀφοριζέσθαι»⁶². Ἐπομένως προφανῶς τυγχάνει ὅτι λόγοι ἐκκλ. πειθαρχίας καὶ τάξεως ὑπηγόρευσαν τὴν διάταξιν ταύτην. Ἄλλ' ἡ πάροδος τοῦ χρόνου ἀπέδειξεν ὅτι καὶ ἕτερος σοβαρὸς λόγος ἔμελλε νὰ καταστήσῃ αὐστηροτέρην τὴν ἀπαγόρευσιν. Διότι οἱ ἐκ τῶν χριστιανῶν διαθέτοντες ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῶν εὐκτήριον οἶκον, εὐκόλως ἀποσπῶντες τὴν κανονικὴν ἄδειαν τοῦ οἰκείου ἀρχιερέως, ἐτέλουν διὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν προσκαλουμένων ἐκάστοτε ἱερέων ἐν τῷ εὐκτηρίῳ αὐτῶν οἴκῳ βαπτίσεις, ἐκ λόγων κοσμικῆς ματαιοδοξίας ἀποφεύγοντες τὸν καθολικόν, ἐνοριακὸν ναόν. Ἡ ἐνέργεια αὐτῶν αὕτη ἐγένετο παραίτιος σκανδαλισμοῦ τῶν πιστῶν, οἵτινες ἔβλεπον τὴν Ἐκκλησίαν εὐνοοῦσαν καὶ ἐευλογοῦσαν κενοδόξους τάσεις ἐνίων ἐγωπαθῶν, διὸ καὶ ὁ Πατριάρχης Ἀλέξιος ἐν τῷ Β' αὐτοῦ Ὑπομνήματι αὐστηρότερον ἀπεφάνθη, ἀπαγορεύσας τελείως τὴν τέλεσιν βαπτίσεων ἐκτὸς τῶν καθολικῶν ναῶν. Ἴδου ἡ διάταξις τοῦ Πατριάρχου: «Ἐπεὶ δὲ καὶ τινες τῶν κατὰ τόπους δυνατῶν ἐν τοῖς τῶν οἴκων εὐκτηρίοις σημαίνειν τε καὶ συνάγειν φιλονεικοῦσι καὶ ἱερολογίας καὶ βαπτίσματα καὶ ἕτερα ἐπιτελεῖν πατριαρχικοῖς δὴθεν σταυροπηγίοις καὶ τοῖς ἐπισκοπικοῖς θαρροῦντες, τὰς καθολικὰς παραιτούμενοι καὶ τῶν ἐπὶ ταύταις συνάξεων καταφρονοῦντες, ἄξιον καὶ περὶ τούτων διορίσασθαι ὥστε μηκέτι τοιοῦτον τι συγχωρεῖν τοὺς τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπους γίνεσθαι»⁶³.

4. Πότε δεῖ βαπτίζειν.

Πᾶσα ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς χριστιανικῆς ἐβδομάδος εἶναι ἡγιασμένη. Ἐπομένως κατὰ πᾶσαν ἡμέραν καὶ ὥραν δύναται, κατ' ἀρχήν, νὰ τελεσθῇ τὸ θεῖον Βάπτισμα. Ἡ ἀρχαία ὁμως Ἐκκλησία ὡς τὴν πλέον κατάλληλον ἡμέραν πρὸς τοῦτο ἐθεώρει τὸ Μ. Σάββατον. Καὶ τοῦτο διότι τὸ Βάπτισμα συμβολίζει τὴν τριήμερον ταφὴν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἐξανάστασιν, τὸ δὲ Μ. Σάββατον κεῖται μεταξὺ ταφῆς καὶ ἀναστάσεως. Ὁ Βαλσαμῶν σχολιάζων τὸν ΜΕ' Κανὼνα τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου σημειοῖ χαρακτηριστικῶς: «Τὸ ἅγιον Βάπτισμα τῆς ταφῆς καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου τύπος ἐστὶ, διὸ καὶ νομοθετῆται ἐν τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ τελεῖσθαι τὰ Βαπτίσματα ὡς μεσιτεύοντι τὴν κυριακὴν ταφὴν καὶ ἀνάστασιν»⁶⁴. Καὶ ὁ Ζωναράς παρατηρεῖ σχετικῶς: «Ἐν τῷ Μ. Σαββάτῳ ἐξ ἔθους ἡ Ἐκκλησία ποιεῖν βαπτίσματα παρέλαβεν ὅτι τὸ βάπτισμα τῆς ταφῆς καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου τύπος ἐστὶ, τὸ δὲ Σάββατον ἐκεῖνο μέσον ἐστὶ τῆς ταφῆς καὶ τῆς ἀναστάσεως»⁶⁵.

Ἐκ τῶν λόγων τούτων ἀφορμώμενος ὁ ΜΕ' Κανὼν τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου ὀρίζει «ὅτι οὐ δεῖ μετὰ δύο ἐβδομάδας τῆς τεσσαρακοστῆς δεχεσθαι τὸ φῶτισμα» προφανῶς διότι τὸ ἐφεξῆς καὶ μέχρι τοῦ Μ. Σαββάτου μεσολαβοῦν χρονικὸν διάστημα ἦτο ἀνεπαρκές διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς Κατηχήσεως. Εἰς τοῦτο συνηγοροῦσι καὶ τὰ ὄσα περὶ τῆς ἐπιδεικνυομένης σχολαστικότητος καὶ αὐστηρότητος ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας ἐναντι τῶν κατηχομένων ἤδη ἐξεθέσαμεν, ἐξ ὧν καταφαίνεται ἡ σοβαρότης τῆς δοκιμασίας αὐτῶν καὶ τὸ οὐσιαστικὸν αὐτῆς περιεχόμενον. Ἐπομένως ὁ κανὼν οὗτος ἔχει τὴν ἐννοίαν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται μετὰ τὴν δευτέραν ἐβδομάδα τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς νὰ γίνηται ἑναρξίς νέου τμήματος Κατηχήσεως, διότι ὁ μέχρι τοῦ Μ. Σαββάτου χρόνος ἐκρίνετο ἀνεπαρκῆς διὰ τὴν πλήρη δοκιμασίαν τῶν κατηχομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ὁ Ἀναβαπτισμὸς.

Ἀναβαπτισμὸς καλεῖται ἢ διὰ δευτέραν φοράν τοῦ ἰδίου ἀτόμου, δεχθέντος ἤδη πρώτον ἔγκυρον βάπτισμα, ἐκ νέου βάπτισις. Ὁ ἀναβαπτισμὸς ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῶν Ἱ. Κανόνων, διότι ἅπαξ καὶ ἐτελέσθη κανονικὸν καὶ ἔγκυρον βάπτισμα δὲν δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ. Χαρακτηριστικῶς ὁ Ἠλίας Κρήτης εἰς τὰς ἑαυτοῦ ἀποκρίσεις παρατηρεῖ. «Οὐ δεῖ μετὰ τὴν τελείωσιν τὰ πρὸ τῆς τελειώσεως προσάδεσθαι τῷ ἤδη τετελειωμένῳ διὰ τῆς τριττῆς καταδύσεως

60. Ἐνθ' ἀνωτ. τ. Β' σ. 372.

61. Ράλλη-Ποτλῆ, Σύνταγμα... τ. Β' σ. 439.

62. Ἐνθ' ἀνωτ. τ. Β' σ. 439.

63. Ἐνθ' ἀνωτ. τ. Ε', σ. 31.

64. Ἐνθ' ἀνωτ. τ. Γ' σ. 213.

65. Ἐνθ' ἀνωτ. τ. Γ' σ. 212.

καὶ τῆς ἐπικλήσεως τῶν τριῶν προσώπων ἐν οἷς ἡ τελείωσις...»⁶⁶. Ἐν ἐπομένως βάπτισμα δεχόμεθα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὡς ἄλλωστε ὁμολογοῦμεν καὶ ἐν τῷ Συμβόλῳ τῆς Πίστεως ἡμῶν. Ἐπανάληψις τελεσθέντος ἤδη ἐγκύρου βαπτίσματος συνιστᾶ παράβασιν τῆς κανονικῆς τάξεως καὶ ἐπισύρει βαρείας κυρώσεις εἰς βάρος τοῦ ἀποτολμῶντος ταύτην. Πᾶσαι δὲ συλλήβδην αἱ ἀρχαῖαι Ἐκκλησίαι ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐτήρησαν τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἀποστέργουσαι τὴν τοιαύτην ἐπανάληψιν⁶⁷.

Ἄλλ' ἤδη ἀπὸ τῶν πρώτων τοῦ Χριστιανισμοῦ χρόνων, καὶ δὴ καὶ ἀφ' ὅτου ἀνεφάνησαν αἱ διάφοροι αἱρέσεις, ἐδημιουργήθη ἐκ τῶν πραγμάτων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ θέμα ἀναβαπτισμοῦ τῶν ἐκ τῶν αἱρέσεων προσερχομένων τῇ Ἐκκλησίᾳ προσώπων. Καὶ τοῦτο διότι ἡ Ὀρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία δὲν ἀνεγνώριζε τὸ ἐν τοῖς κόλποις τῶν αἱρέσεων τελεσθὲν βάπτισμα. Ἐκ τοῦ λόγου τούτου εἰσήχθη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ ἀναβαπτισμὸς ὡς θεσμὸς ὑπὸ ὀρισμένης προϋποθέσεως περὶ ὧν διαλαμβάνομεν κατωτέρω. Σημειωτέον δ' ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας παραδοχὴ τοῦ ἀναβαπτισμοῦ δὲν συνιστᾶ ἀναίρεσιν τῆς βασικῆς καὶ κανονικῆς καὶ δογματικῆς θέσεως περὶ τοῦ ἀνεπαναλήπτου τοῦ θείου βαπτίσματος. Διότι οἱ ἐξαιρετικοὶ λόγοι οἱ ἐπιβάλλοντες ἐνίοτε τὸν ἀναβαπτισμὸν δὲν καταργοῦσιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνισχύουσι ἔτι μᾶλλον τὸν κανόνα. Ὡς δὲ παρακατιόντες θὰ ἴδωμεν καὶ αὐτὸς ὁ ἀναβαπτισμὸς δὲν θίγει τὴν βασικὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνός καὶ μόνου βαπτίσματος, δεδομένου ὅτι μόνον ἐφ' ὅσον τὸ πρῶτον βάπτισμα δὲν θεωρηθῆ ἔγκυρον ἐπιτρέπεται οὗτος.

Ὁ ΜΖ Κανὼν τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου ὀρίζει «ὅτι δεῖ τοὺς ἐν νόσῳ παραλαμβάνοντας τὸ φῶτισμα καὶ εἶτα ἀναστάντας ἐκμανθάνειν τὴν πίστιν καὶ γινώσκειν ὅτι θείας δωρεᾶς κατηξιώθησαν»⁶⁸. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐὰν ἐβαπτίσθη τις ἐσπευσμένως, νοσῶν βαρύτερα, χωρὶς νὰ κατηχηθῆ ἱκανῶς, καὶ ἀνέρρωσεν ἐν συνεχείᾳ παρελθόντος τοῦ κινδύνου, ὁ τοιοῦτος δὲν ἀναβαπτίζεται πλέον, ἀλλ' ἀπλῶς κατηχεῖται πλήρως καὶ τελείως. Ἡ φυσικωτάτη αὕτη θέσις ἐπέλυσεν ἐν δυσκολώτατον τῆς Ἐκκλησίας πρόβλημα σχετιζόμενον πρὸς τὸν ἀναβαπτισμὸν. Κατὰ μαρτυρίαν τοῦ Βαλσαμῶνος, «τινὲς ἄπιστοι πρὸ τοῦ κατηχηθῆναι ἐβαπτίσθησαν διὰ περιστατικὴν νόσον. Ἐλεγον οὖν τινες ὡς ἐπεὶ οὐκ ἔφθασαν βαπτισθῆναι μετὰ τὸ κατηχηθῆναι, κατὰ κανόνας, ὀφείλουσι κα-

τηχηθῆναι καὶ αὐθις φωτισθῆναι. Ἐχρῶντο δὲ καὶ τῷ ΙΒ' κανόνι τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ Συνόδου τῷ μὴ παραχωροῦντι τὸν διὰ νόσον φωτισθέντα ἀλογοπραγῆτως ἱερέα γίνεσθαι. Φασὶν οὖν οἱ πατέρες ὡς ἐκ δευτέρου μὲν οὐ βαπτισθήσεται, ἀναγκασθήσεται δὲ μετὰ τὴν ὑγίαν μαθεῖν τὴν πίστιν καὶ τὸ Μυστήριον τοῦ φωτίσματος καὶ εἰδέναι ὅτι θείας δωρεᾶς κατηξιώθη»⁶⁹. Τὴν αὐτὴν ἐρμηνεῖαν δίδει εἰς τὸν κανόνα καὶ ὁ Ἡλίας Κρήτης σημειῶν, ἀπὸ συμφώνου μετὰ τοῦ Βαλσαμῶνος ὅτι «...ὁ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ συνελθόντων πατέρων ΜΖ' κανὼν περὶ τῶν περιστατικῶς ἐν νόσοις βαπτισμένων διεξιῶν, οὐδενὸς τούτων ἐμνημόνευσεν οὐ τοῦ εὐλογεῖν, οὐ τοῦ ἐφορκίζειν μετὰ τὸ βάπτισμα, μόνον δὲ τοῦ δεῖν τὴν πίστιν ἐκμανθάνειν καὶ μετὰ τὸ βάπτισμα τὸν ὑπὸ τῆς νόσου κωλυθέντα προτοῦ ταύτην ἐκμαθεῖν»⁷⁰.

Ἐπομένως ὁ ΜΖ' κανὼν τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου ἀποκρούει τὸν ἀναβαπτισμὸν ἐν συμφωνίᾳ εὐρισκόμενος πρὸς πάντας τοὺς σχετικὸς κανόνας, οἵτινες βαρύτερας ἐπισύρουσι ποινὰς κατὰ τῶν κληρικῶν, οἱ ὅποιοι θὰ ἐτόλμων νὰ ἀναβαπτίσωσι τὸν ἤδη ἀπαξ βεβαπτισμένον ἐγκύρας. Σχετικῶς ὁ ΜΖ' κανὼν τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων ἐντέλλεται: «Ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος τὸν κατὰ ἀλήθειαν ἔχοντα βάπτισμα ἐὰν ἀνωθεν (δηλ. ἐξ ὑπαρχῆς πάλιν) βαπτίσῃ, ἢ τὸν μεμολυσμένον παρὰ τῶν ἀσεβῶν ἐὰν μὴ βαπτίσῃ, καθαιρεῖσθω ὡς γελῶν τὸν σταυρὸν καὶ τὸν τοῦ Κυρίου θάνατον καὶ μὴ διακρίνων ἱερέας ψευδοϊερέων»⁷¹. Ἦδη ὁ κανὼν οὗτος ἐμπεριέχει καὶ τὸν δικαιολογητικὸν λόγον τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ ἀναβαπτισμοῦ. Ὁ δὲ λόγος οὗτος εἶναι διπλοῦς· πρῶτον μὲν ὅτι τὸ βάπτισμα εἶναι Μυστήριον συμβολίζον τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου. Κατὰ συνέπειαν ὁ ἀναβαπτισμὸς ἀποτελεῖ εἰρωνεῖαν τοῦ Μυστηρίου καὶ περιφρόνησιν καὶ χλεύην πρὸς τὸ ἀπαξ ὑπάρξαν Πάθος καὶ τὸν Σταυρὸν. Δεύτερον δὲ ὅτι ἀφοῦ τὸ πρῶτον βάπτισμα ἐτελέσθη ἐγκύρας ὑπὸ κανονικὴν ἔχοντος τὴν χειροτονίαν κληρικοῦ, καὶ οὐχὶ ὑπὸ ψευδοϊερέως, ὁ τυχὸν ἀναβαπτισμὸς προσβάλλει καὶ τὸν ἱεροπρακτήσαντα ἱερέα ὡς μὴ ἐγκύρας τελεσιουργήσαντα τὸ Μυστήριον. Τοῦτ' αὐτό, κατὰ μείζονα λόγον, ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ψευδοϊερεῖς τῶν αἱρετικῶν, ἐφ' ὅσον πάντα τὰ ὑπ' αὐτῶν τελούμενα Μυστήρια τυγχάνουσιν ἄκυρα, δι' αὐτὸ δὲ καὶ ἐπαναλαμβάνονται.

(Συνεχίζεται) † Ὁ Δημητριάδος ΧΡΙΣΤΟΛΟΓΟΣ

66. Ἐνθ' ἀνωτ. τ. Ε' σ. 381.

67. Λαρίσης Δωροθέου, Νομοκανονικαὶ Ἐνασχολήσεις, Ἀθήναι σ. 20-21.

68. Ράλλη-Ποτλῆ, Σύνταγμα... τ. Γ' σ. 214.

69. Ἐνθ' ἀνωτ. τ. Γ' σ. 214.

70. Ἐνθ' ἀνωτ. τ. Ε', σ. 381.

71. Ἐνθ' ἀνωτ. τ. Β' σ. 62.

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΝ

ΤΟΥ ΧΙΛΙΑΣΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ *

Ο Σεβ. Πρόεδρος τής Έπιτροπής, Μητροπολίτης Ν. Ίωνίας-Φιλαδελφείας κ. Τιμόθεος, λέγει ότι πρέπει να τονισθούν δύο σημεία εις την Ίεράν Σύνοδον: 1) να έρευνηθή πού στηρίζεται ή απόφασις του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, ότι ή Χιλιασμός είναι «γνωστή θρησκεία» έφ' όσον οι ίδιοι όπαδοί του διακηρύσσουν ότι δεν είναι θρησκεία. Πρέπει δε μετά την άποδελτίωσιν των Χιλιαστικών βιβλίων, την όποιαν ανέλαβε να κάμη ή έξ Άρχιμανδριτών Έπιτροπή, να σημειωθούν τά άποσπάσματα που στρέφονται εναντίον τής θρησκείας, ή καλύτερον να φωτοτυπηθούν και να σταλούν εις τό Συμβούλιον τής Έπικρατείας. 2) Νά γίνη προσπάθεια άναίρεσεως τής προμημονευθείσης άποφάσεως Αυτού, ως προτείνει και ό Σεβ. Κορινθίας.

Συνεχίζων ό Σεβ. Ν. Ίωνίας-Φιλαδελφείας λέγει ότι ή Ίερά Σύνοδος πρέπει να διαφωτίση δι' έγκυκλίου Αυτής, καθώς και διά του τύπου, τόν λαόν ότι ό Χιλιασμός δεν έχει ούδεμίαν σχέση με τόν Χριστιανισμόν και δεν είναι κών θρησκεία. Παράλληλως να συστήση εις τούς Σεβ. Μητροπολίτας να οργανώσουν εις τās Μητροπόλεις των Συνέδρια κληρικών και να τούς διαφωτίσουν εις βάθος και εις πλάτος περί του τί προσβέουν οι Χιλιασταί, τονίζοντας τās αντίθεσεις αυτών προς την Όρθοδοξίαν και γενικώτερον προς τόν Χριστιανισμόν, εφοδιάζοντας αυτούς και διά κατάλληλων αντιχιλιαστικών έντύπων, τά όποια θά εκδοθούν υπό τής Άπ. Διακονίας.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Κορινθίας προτείνει, όπως ή Ίερά Σύνοδος δι' έγκυκλίου Αυτής προς τούς Σεβ. Ίεράρχας συστήση να διαμένουν οι Ιερείς εις τās ένορίας όπου έφημερεύουν, ώστε να παρακολουθούν τό ποιμνίον των και να προφυλάσσουν αυτό από την χιλιαστικήν προπαγάνδαν.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Άγαθόνικος προτείνει όπως ή Ίερά Σύνοδος διενεργήση διά των Ίερών Μητροπόλεων άπογραφην των υπαρχόντων εις διας τās ένορίας τής Έπικρατείας Χιλιαστών, ώστε να παρακολουθούνται αυτοί και ή δραστηριότης των.

Ο Θεοφ. Έπίσκοπος Βρεσθένης συμφωνεί με την πρότασιν του Άγιου Κορινθίας και λέγει ότι πρέπει να τοποθετηθή τό βάρος άντιμετωπίσεως του Χιλιασμού εις την Μητρόπολιν και την Ένορίαν. Καλώς ώργανωμένη ένορία δεν προσφέρει έδαφος διά την ανάπτυξιν χιλιαστικής προπαγάνδας εις βάρος τής Έκκλησίας.

Ο Σεβ. Κορινθίας εις τό σημείον τουτο προτείνει, όπως ζητηθή από τούς Σεβ. Μητροπολίτας να τοποθετούνται ως έφημέριοι εις τά κέντρα δράσεως των Χιλιαστών κατάλληλοι Ιερείς.

Ακολουθώς ό Θεοφ. Έπίσκοπος Βρεσθένης λέγει ότι είναι σκόπιμον να γίνουν άντιχιλιαστικά βιβλιοθήκαι εις τās κατά τόπους Μητροπόλεις. Νά οργανωθή επίσης εις αυτās άρχείον Χιλιαστών, εις τό όποιον κατ' έτος θά γίνεται ένήμερος και ακολουθώς θά ένημεροϋται και τό παρά τή Ίερά Σύνοδον τηρούμενον Χιλιαστικόν άρχείον. Εις έκάστην ένορίαν να συγκροτηθή μία άντιαιρετική έπιτροπή από κατάλληλα πρόσωπα, όπως υπάρχει εις κάθε ένορίαν τό φιλόπτωχον ταμείον. Πέραν όλων αυτών έφ' όσον του Συντάγματος άπαγορεύεται ό προσηλυτισμός και έφ' όσον τό κύριον όπλον των Χιλιαστών είναι άκριβώς ό προσηλυτισμός ήμπορούμεν να απαιτήσωμεν από τό Κράτος να είναι εις τό σημείον αυτό αυστηρότερον. Τέλος θά πρέπει να οργανωθή όπισωδήποτε εις την Άποστο-

λικήν Διακονίαν ιδιαίτερον γραφείον παρακολουθήσεως και άντιμετωπίσεως των αίρέσεων.

Ο Σεβ. Μεσογαίας προτείνει να οργανώνεται κατ' έτος εις τās Ίεράς Μητροπόλεις άντιαιρετική έβδομάς και άντιαιρετικόν συνέδριον τό δε άρμόδιον γραφείον τής Άποστολικής Διακονίας να προμηθεύη εις τās Μητροπόλεις τό κατάλληλον ύλικόν.

Ός προς τό θέμα των συγκληθέντων χιλιαστικών συνεδρίων ό Σεβ. Πρόεδρος τής Έπιτροπής λέγει ότι πρέπει ή Ίερά Σύνοδος να ζητήση από τās Άστυνομικές άρχάς και πληροφορηθή ποία δικαιολογητικά υπέβαλον οι Χιλιασταί διά να επιτύχουν την σύγκλησιν των συνεδρίων τούτων.

Ο Σεβ. Κορινθίας εις τό σημείον τουτο παρατηρεί ότι μία αντίδρασις εκ μέρους τής Έκκλησίας εις τά συνέδρια αυτά είναι να ζητήση να κάμη και εκείνη ένα άντιχιλιαστικόν Συνέδριον εις τό Στάδιον των Άθηνών με συμμετοχήν χιλιάδων χριστιανών, ώστε να δημιουργηθούν διά ψυχολογικούς λόγους ανάλογοι έντυπώσεις.

Ο Σεβ. Πρόεδρος Μητροπολίτης Ν. Ίωνίας-Φιλαδελφείας κ. Τιμόθεος, συνεχίζων, λέγει ότι ή Ίερά Σύνοδος πρέπει να ζητήση την ύπ' αριθμ. 2106/75 απόφασιν τής όλομελείας του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, διά να την μελετήση μετά προσοχής. Επίσης να έχη πρόχειρον την ύπ' αριθμ. 679/1960 απόφασιν τής όλομελείας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους καθώς και την γνωμοδότησιν τής Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Άθηνών περί του Χιλιασμού του έτους 1964.

Ακολουθώς άνακινούι ότι έπληροφορήθη ότι τό Ύπουργείον των Έσωτερικών δι' έγκυκλίου του άνεκάλεσε προγενεστέρας έντολάς διά των όποίων άπηγορεύετο εις τούς κατά τόπους Ληξιάρχους να μεταβάλλουν τό Θρήσκευμα των χριστιανών εις χιλιαστάς και να δέχονται δηλώσεις γεννήσεων εκ μέρους των Χιλιαστών. Χρειάζεται να ζητηθή από τό Ύπουργείον των Έσωτερικών να άποσταλούν εις την Ίεράν Σύνοδον τσόν αι προγενεστέροι άπαγορευτικοί έγκυκλιοι, όσον και ή τελευταία, ή όποια τās άνακαλεϊ. Έφ' όσον δε έπιτρέπεται ή διόρθωσις του θρησκευματος εις τά Ληξιαρχικά βιβλία διά τούς Χιλιαστάς να ζητηθή να έπιτρέπεται και άντιστρόφως ή διόρθωσις προκειμένου περί έπιστροφής Χιλιαστών εις την Όρθοδοξίαν. Η Ίερά Σύνοδος πρέπει επίσης να επιδιώξη να μη έπιτρέπεται ό μικτός γάμος μεταξύ Όρθοδόξων χριστιανών και προσηλυτισθέντων εις τόν Χιλιασμόν.

Κατά τās άνωτέρω διατυπωθείσας άπόψεις και προτάσεις ή Έπιτροπή φρονεί ότι ή άντιμετώπισις του Χιλιαστικού προβλήματος επί του παρόντος έχει δύο πλευράς α) την Έκκλησιαστικήν και β) την Νομικήν.

Ός προς την Έκκλησιαστικήν άντιμετώπισιν του χιλιαστικού κινδύνου ή Έπιτροπή υποβάλλει εύσεβάστως εις την Ίεράν Σύνοδον τās κάτωθι προτάσεις:

1) Νά οργανωθή εις την Άποστολικήν Διακονίαν ιδιαίτερον Γραφείον παρακολουθήσεως και άντιμετωπίσεως των αίρέσεων.

2) Νά συγκεντρωθούν όλα τά χιλιαστικής προελεύσεως βιβλία και έντυπα, καθώς και όλα τά κατά καιρούς εκδοθέντα άντιχιλιαστικά βιβλία, όχι μόνον τά Έλληνικά αλλά και τά ξενόγλωσσα και να συγκροτηθή ιδιόν τμήμα εις την παρά τή Ίερά Σύνοδον λειτουργούσαν βιβλιοθήκην.

3) Νά ζητηθούν από την διεύθυνσιν έτεροδόξων του Ύπουργείου Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων τά εις αυτήν

* Συνέχεια εκ τής σελ. 198 του ύπ' αριθ. 11 τεύχους.

τυχόν υπάρχοντα χιλιαστικά βιβλία και λοιπά έντυπα καθώς και κατάλογος των ευκτήριων οίκων των Χιλιαστών και άλλα στατιστικά στοιχεία περί τής χιλιαστικής οργανώσεως.

4) Νά ζητηθῆ ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν Ἑθνικῆς Ἀσφαλείας νά ἀποστέλλωνται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὰ ἐκάστοτε συγκεντρούμενα ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν ὀργάνων χιλιαστικά έντυπα.

5) Νά ἀπευθυνθῆ ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς χριστιανοὺς και νά συστηθῆ εἰς αὐτοὺς νά παραδίδουν εἰς τὰς τοπικὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς τὰ χιλιαστικά έντυπα, τὰ ὁποῖα περιέρχονται εἰς τὰς χεῖρας των. Διὰ τῆς αὐτῆς ἐγκυκλίου νά διαφωτισθῆ ὁ λαὸς ὅτι ὁ Χιλιασμός δὲν ἔχει οὐδεμίαν σχέσιν μὲ τὸν Χριστιανισμόν και δὲν εἶναι κἄν θρησκεία.

6) Παρομοία διαφωτιστικὴ σταυροφορία νά ἀναληφθῆ και διὰ τοῦ ἡμερησίου και περιοδικοῦ τύπου.

7) Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νά συστήσῃ εἰς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας νά ὀργανώσουν εἰς τὰς Μητροπόλεις των συνέδρια κληρικῶν και νά διαφωτίσουν αὐτοὺς περὶ τοῦ τί πρᾶσβέουν οἱ Χιλιασταὶ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν και γενικώτερον πρὸς τὸν Χριστιανισμόν.

8) Οἱ Σεβ. Μητροπολίται νά ζητήσουν ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς των νά δικιμενουν εἰς τὰς ἐνορίας ὅπου ἐφημερεύουν, ὥστε νά παρακολουθοῦν τὸ ποίμνιον των και προφυλάσσουν αὐτὸ ἀπὸ τὴν χιλιαστικὴν προπαγάνδαν. Εἰς τὰ κέντρα δράσεως τῶν Χιλιαστῶν νά τοποθετοῦνται ὡς ἐφημέριοι κατάλληλοι ἱερεῖς, ἐξασφαλιζομένου, εἰ δυνατόν, εἰδικοῦ ἐπιδόματος εἰς αὐτοὺς.

9) Νά διενεργηθῆ διὰ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ἀπογραφή τῶν υπάρχοντων εἰς ὅλας τὰς ἐνορίας τῆς Ἐπικρατείας Χιλιαστῶν και νά ὀργανωθῆ παρ' ἐκάστη Μητροπόλει ἀρχεῖον Χιλιαστῶν, εἰς τὸ ὁποῖον κατ' ἔτος θὰ γίνεται ἐνημέρωσις. Παρόμοιον ἀρχεῖον νά ὀργανωθῆ και παρὰ τῆ Ἱερᾶ Συνόδου.

10) Νά ὀργανωθοῦν ἀντιχιλιαστικαὶ βιβλιοθήκαι εἰς τὰς κατὰ τόπους Ἱεράς Μητροπόλεις.

11) Εἰς ἐκάστην ἐνορίαν νά συγκροτηθῆ μία ἀντιαιρετικὴ ἐπιτροπὴ ἀπὸ κατάλληλα πρόσωπα, ὅπως ὑπάρχει εἰς καθὲ ἐνορίαν τὸ φιλόπτωχον ταμεῖον.

12) Νά ὀργανωθεῖται κατ' ἔτος εἰς τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις ἀντιαιρετικὴ ἐβδομάς και ἀντιαιρετικὸν συνέδριον, τὸ δὲ ἀρμόδιον Γραφεῖον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας νά προμηθεύῃ εἰς τὰς Μητροπόλεις τὸ κατάλληλον ὕλικόν. Καὶ

13) Νά ἐξετασθῆ ἡ δυνατότης ὀργανώσεως ἀντιχιλιαστικοῦ Συνεδρίου εἰς τὸ Στάδιον τῶν Ἀθηνῶν μὲ συμμετοχὴν χιλιάδων Χριστιανῶν διὰ ψυχολογικοὺς κυρίως λόγους.

Ὡς πρὸς τὴν νομικὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ χιλιαστικοῦ κινδύνου ἡ Ἐπιτροπὴ εὐσεβάστως ὑποβάλλει εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὰς κάτωθι προτάσεις:

1) Νά τεθῆ ὑπ' ὄψιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας ἡ ὑπ' ἀριθμ. 2106/75 ἀπόφασις τῆς ὀλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐν συσχετισμῶ μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 670/1960 ἀπόφασιν τῆς ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους και τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1964 γνωμοδότησιν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν και νά ἀναληφθῆ προσπάθεια ἀναίρεσεως τῆς ὑπὲρ τῶν χιλιαστῶν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

2) Νά ἐξετασθῆ ἐπὶ τῆ βάσει ποίων κριτηρίων τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐχαρακτήρισεν τὸν Χιλιασμόν ὡς ἀγνωστὴν θρησκείαν», ἐφ' ὅσον οἱ ἴδιοι οἱ Χιλιασταὶ στρέφονται ἐναντίον πάσης θρησκείας.

3) Ἐπὶ τῆ βάσει στοιχείων, τὰ ὁποῖα θὰ συγκεντρωθοῦν ἀπὸ τὴν ἀποδελτίωσιν τῶν χιλιαστικῶν βιβλίων, ἡ Ἐκκλησία χρησιμοποιοῦσα ὅλα τὰ νόμιμα μέσα νά ἀναλάβῃ προσπάθειαν νά πείσῃ τὴν Πολιτείαν ὅτι ὁ Χιλιασμός δὲν εἶναι θρησκεία, ἀλλὰ ἀνθεθνικὴ και ἀντιθρησκευτικὴ ὀργάνωσις.

4) Νά ζητηθῆ ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς εἰς τὰ δελτία ταυτότητος τῶν Χιλιαστῶν νά ἀναγράφεται ὅτι εἶναι χιλιασταί.

5) Νά ζητηθῆ ἀπὸ τὴν Πολιτείαν νά ἐφαρμόζωνται αὐστηρότερον αἱ Συνταγματικαὶ διατάξεις περὶ προσηλυτισμοῦ καθ' ὅσον κύριον ὄπλον τῶν Χιλιαστῶν εἶναι ὁ προσηλυτισμός.

6) Νά ἐρωτηθοῦν αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ περὶ τοῦ ποῖα δικαιολογητικὰ ὑπέβαλον οἱ Χιλιασταὶ διὰ νά ἐπιτύχουν σύγκλησιν συνεδρίων.

7) Νά ζητηθῆ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἀντιγράφον τῆς ἐγκυκλίου αὐτοῦ διὰ τῆς ὁποίας ἀνεκάλεσεν προγενεστέρως ἐντολάς, διὰ τῶν ὁποίων ἀπηγορεύετο εἰς τοὺς κατὰ τόκους Ληξιαρχοὺς νά μεταβάλλουν τὸ θρησκευμα τῶν χριστιανῶν εἰς Χιλιαστὰς και νά δέχωνται δηλώσεις γεννήσεων ἐκ μέρους τῶν Χιλιαστῶν. Νά ζητηθοῦν ὡσαύτως και αἱ ἀνακληθεῖσαι προγενέστεραι ἐγκύκλιοι.

8) Νά ἀπαγορευθῆ ὁ γάμος μεταξὺ ὀρθοδόξων χριστιανῶν και προσηλυτισθέντων εἰς τὸν Χιλιασμόν.

Μετὰ ταῦτα, μὴ ὑπάρχοντος ἐτέρου θέματος, λύεται ἡ συνεδρίασις και συνταχθέν τὸ παρὸν πρακτικὸν ὑπογράφεται ὡς ἔπεται:

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ἰωνίας—Φιλαδελφείας Ὁ Κορινθίας ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ
ΤΙΜΟΘΕΟΣ Ὁ Μεσογαίας και Λαυρεωτικῆς
ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ὁ Βρεσθένης ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Παντελεήμων Μπεζενίτης

5. ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΟΜΑΔΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Παραλλήλως πρὸς τὴν μνημονευθεῖσαν Εἰδικὴν ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπὴν συνεκροτήθη και Ὁμάς Ἐργασίας ἐκ κληρικῶν ὑπαλλήλων τῶν Συνοδικῶν Ὑπηρεσιῶν, τῆς ὁποίας τὸ ἔργον καθωρίσθη ἐπακριβῶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 3239-1437/8-8-1975 Συνοδικοῦ ἐγγράφου, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς:

(14)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. { Πρωτ. 3239 Ἀθήνησι τῆ 8-8-1975
Διεκπ. 1437

Πρὸς

Τοὺς Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτας

1) Παντελ. Μπεζενίτην, Δ/τὴν Ὑπηρεσιῶν Ἀπ. Διακονίας.

2) Ἱερόθεον Γαρυφαλλόν, Γραμματέα Σ.Ε.Θ. Λατρείας

3) Χρυσόστομον Κουσκουτόπουλον, Γραμματέα Σ.Ε. Νεότητος

4) Χρυσόστομον Κορακίτην, Γραμματέα Σ.Ε. Μοναχισμοῦ

5) Τιμόθεον Τριβιζάν, Γραμματέα Σ.Ε. Ποιμαντικοῦ Ἐργου.

και 6) τὸν Αἰδουσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερον Ἀντωνιον Ἀλεξόπουλον, Δ/ντὴν Τμήματος Ἀποδήμων

παρ' Ἡμῶν.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὁσημέραι μετὰ θρασυτήτος ἐκδηλουμένην δραστηριότητα τῶν ὁπαδῶν τῆς αἰρέσεως τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά καὶ τὴν ἐπ' ἐσχάτων ἐγκαινισθεῖσαν παρ' αὐτῶν τακτικὴν διοργανώσεως, κατὰ τρόπον προκλητικόν, Συνεδρίων κλπ. θεαματικῶν ἐκδηλώσεων, ὡς καὶ τὴν ἀνάγκην προετοιμασίας τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς οὕτως ἐμφανιζομένης καταστάσεως, Συνοδικῆ ἐξουσιοδοτήσει ἐπιστρατεύομεν ὑμᾶς καὶ συγκροτοῦμεν δι' ὑμῶν Ὁμάδα Ἐργασίας, τὸ ἔργον τῆς ὁποίας καθορίζεται ὡς ἀκολούθως:

α) Ἡ ἀνεύρεσις, εἰ δυνατὸν, πάντων τῶν χιλιαστικῆς προελεύσεως συγγραμμάτων, παλαιότερων τε καὶ συγχρόνων, καὶ ἡ συγκρότησις δι' αὐτῶν Εἰδικῆς Χιλιαστικῆς Βιβλιοθήκης·

β) Ἡ μελέτη πάντων τῶν συλλεγρομένων βιβλίων καὶ ἡ ἀποδελτίωσις ὧν ἐκείνων τῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν χιλιαστῶν ἐκτιθεμένην διδασκαλίαν περὶ 1) τῆς καθ' Ἡμᾶς Ἀγιοπάτης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, 2) τοῦ ἱεροῦ Κλήρου Αὐτῆς, 3) τῆς Πατρίδος, 4) τῆς κρατικῆς ὁργανώσεως τῶν λαῶν, 5) τῆς στρατεύσεως, 6) τῶν ἐθνικῶν συμβόλων κλπ.

γ) Ἡ ἀντήλθις τῶν ἀνωτέρω στοιχείων καὶ ἐκ τῶν χιλιαστικῶν περιοδικῶν.

δ) Ἡ ἀνεύρεσις καὶ καταγραφή περιστατικῶν ἀσεβείας τῶν ὁπαδῶν τῆς αἰρέσεως ταύτης κατὰ ἱερῶν εἰκόνων.

ε) Ἡ παρακολούθησις τῶν ἐκαστοτε διοργανουμένων χιλιαστικῶν Συνεδρίων καὶ ἡ ἐκπόνησις ἐκθέσεως περὶ ἐνὸς ἐκαστοῦ ἐξ αὐτῶν (τόπος καὶ χρόνος συγκλήσεως, ἀριθμὸς συμμετασχόντων, θέμα Συνεδρίου, κρίσεις περὶ αὐτοῦ κλπ.). Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν ἀγορᾶς τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ α' μνημονοουμένων βιβλίων διατίθεται ὑμῖν πίστωσις ἐκ δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) δραχμῶν εἰς βᾶρος τοῦ ΟΔΔΕΠ.

Ἡ Ὁμάς αὕτη θὰ ἐργασθῆ ἀπὸ λήψεως τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τῆς 15ης Σεπτεμβρίου ἐ.ε., ὅτε καὶ θεωρηθῆσεται περατωθεῖσα ἡ ἀνατιθεμένη ἀποστολή, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρώτου ἐξ ὑμῶν Πανος. Ἀρχιμ. Παντελεήμονος Μπεζενίτη, τίθεται δὲ ὑπὸ τὴν γενικὴν κατεύθυνσιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς ὁποίας τὰς ὁδηγίας καὶ ἐντολάς θὰ ἐφαρμοσθῆ, θὰ συντάξῃ δὲ καὶ ἐκθεσὶν ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς πεπραγμένων.

Πρὸς τούτοις γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐκτάκτου ἀνατιθεμένης ὑμῖν ἐντολῆς ταύτης θὰ πραγματοποιηθῆται παραλλήλως πρὸς τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθ' ἡμέραν ὑπηρεσιακῶν ὑμῶν καθηκόντων, ἅτινα ἀπορρέουσιν ἐκ τῆς εἰς ἡμᾶς ὑπηρεσίαν ἀνήκει.

Ὅθεν ἐντελλόμεθα, ὅπως ἀναλαβόντες μετὰ ζήλου τὴν ἀνατιθεμένην ὑμῖν ἐντολὴν ταύτην, φέρητε εἰς αἴσιον πέρας τὸ ἔργον ὑμῶν πρὸς δόξαν τοῦ τῆς Ἐκκλησίας Θεοῦ Δομήτορος καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, ἐπευλογοῦντες ὑμᾶς, διατελοῦμεν μετὰ πατρικῆς ἀγάπης καὶ εὐχῶν ἐν Κυρίῳ.

† Ὁ Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

κ.ἀ.α. Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος Λενῆς

β) Πρὸς τούτοις καὶ ἵνα διευκολυνθῆ ἡ συσταθεῖσα κατὰ τὰ ἀνωτέρω Ὁμάς Ἐργασίας εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς, ἰδίᾳ τῆς ἐξευρέσεως καὶ συγκροτήσεως τῆς λίαν ἀπαραιτήτου χιλιαστικῆς βιβλιοθήκης, ἀπεστάλησαν πρὸς διαφόρους παράγοντας συνοδικὰ ἐγγράφω καὶ ἐ'ηγήθη ἡ συμβολὴ αὐτῶν εἰς τὸν ἐμπλουτισμὸν τῆς συνιστωμένης βιβλιοθήκης, ὧν τὸ περιεχόμενον ἔχει ὡς ἀκολούθως:

(15)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. { Πρωτ. 3240
          { Διεκπ. 1438

Ἀθῆναι τῆ 8-8-1975

ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ—ΕΠΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙ

Ἐντιμότατε,

Διακατεχόμενοι ὑπὸ ζωνταῆς ἀνησυχίας, θεωροῦντες τὴν καθ' ἡμέραν προκλητικῶς ἐντεινομένην δραστηριότητα τῶν ὁπαδῶν τῆς αἰρέσεως τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά», ἀπεφασίσαμεν τὴν ἀναδραστηριοποίησιν τῶν καθ' Ἡμᾶς Ἱπηρεσιῶν πρὸς ἐπανεξέτασιν τοῦ προβλήματος τούτου ὑπὸ τὰ σύγχρονα δεδομένα. Πρὸς τοὺς ἄλλοις προέβημεν εἰς συγκρότησιν Ὁμάδος Ἐργασίας, εἰς ἣν καὶ ἀνεθέμεθα τὴν διοργανώσιν χιλιαστικῆς Βιβλιοθήκης, περιλαμβανομένης ἀπάσης τὰς χιλιαστικῆς προελεύσεως βιβλία καὶ ἐντυπα καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ μελέτην αὐτῶν καὶ τὴν ἀποδελτίωσιν τῶν στοιχείων ἐκείνων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο νὰ τεθῆ ἐπὶ ἐντελῶς νέας βάσεως ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ Χιλιαστικοῦ προβλήματος.

Ὅθεν, Συνοδικῆ ἐξουσιοδοτήσει, παρακαλοῦμεν θερμῶς, ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ παραχωρήσητε Ἡμῖν, ἐκ τῶν παρ' Ἡμῶν ἀποκειμένων, συγγράμματα καὶ ἐντυπα τῆς Ὁργανώσεως ταύτης, πρὸς ἐμπλουτισμὸν τῆς συνιστωμένης παρὰ τῆ Ἱερᾶς Συνόδου Χιλιαστικῆς Βιβλιοθήκης, ἰδίᾳ ἐκ τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα. Ἐν ἀνάγκῃ παρακαλοῦμεν, ὅπως παραχωρήσητε Ἡμῖν τὰ αἰτούμενα στοιχεῖα ἔστω καὶ ἐπὶ ἐπιστροφῇ.

Ἐπὶ τούτοις εὐχαριστοῦντες Ἡμᾶς ἐν θερμῶς, ἐπευλογοῦμεν Ἡμᾶς πατρικῶς καὶ διατελοῦμεν μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

κ.ἀ.α. Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος Γ. Λενῆς

Ἡ Ὁμάς αὕτη, ἐργασθεῖσα φιλοπόνως, ὑπέβαλε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὴν ἀκόλουθον ἐκθεσὶν αὐτῆς ὡς καὶ τὸ ὑπ' αὐτῆς ἀποδελτιωθὲν ὕλικόν ἐπὶ τῶν αἰτηθέντων στοιχείων. Δέον ἐνταῦθα νὰ σημειωθῆ, ὅτι ἡ σύστασις τῆς Ὁμάδος Ἐργασίας ταύτης καὶ τὸ ἀνατεθὲν ταύτῃ ἔργον συστάσεως χιλιαστικῆς βιβλιοθήκης καὶ ἀποδελτιώσεως τῶν χιλιαστικῶν μελετῶν κλπ. ἐντύπων συνιστᾷ τὴν πρώτην σοβαρὰν εἰς τὸ εἶδος τοῦτο προσπάθειαν συστηματικῆς μελέτης καὶ ἀντιμετώπισεως τοῦ χιλιαστικοῦ προβλήματος.

(16)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

Ἀριθμ. Πρωτ. 4253

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 29-10-1975

Πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον

Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

κ. κ. Σεραφεῖμ,

Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἐνταῦθα

Μακαριώτατε,

Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἐντελλομένων ἡμῖν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 3239/8-8-75 Ἡμετέρου ἐγγράφου, εὐσεβάστως γνωρίζομεν Ἡμῖν ὅτι ἀκρι τοῦ νῦν ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἡμῶν συγκροτηθεῖσα Ὁμάς Ἐργασίας ἐπετέλεσε τὰ κάτωθι:

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. { Πρωτ. 2147
Διεκπ. 937 } Ἀθήνησι τῆ 6-5-1976

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2112

ΘΕΜΑ: Προμήθεια ἀντιτύπων Καινῆς Διαθήκης διὰ τὰς αἰθούσας Δικαστηρίων».

Π ρ ό ς
Τοῦς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Περιήλθεν εἰς γνώσιν τῆς Ἱεροῦς Συνόδου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 831/26-2-1976 ἐγγράφου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ὅτι εἰς τὰ πλείστα τῶν Δικαστηρίων τῆς Χώρας ἡμῶν χρησιμοποιοῦνται, πρὸς ὄρκωσιν τῶν μαρτύρων, τοσοῦτον ἐφθαρμένα σύματα Καινῆς Διαθήκης, ὥστε πολλάκις νὰ μὴ εἶναι δυνατόν νὰ διακρίνη τις ἐὰν πρόκειται περὶ τοῦ Ἱεροῦ Βιβλίου ἢ περὶ συνήθους σημειωματαρίου. Ἡ τοιαύτη κατάστασις ἀπάδει πρὸς τὴν ἱερότητα τοῦ Ἐδαγγελίου καὶ ἀποτελεῖ βλασημίαν ἐναντίον τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Πρὸς θεραπείαν τῆς ἀνεπιτρέπτου ταύτης καταστάσεως ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐν τῇ Συνεδρία Αὐτῆς τῆς 15ης Μαρτίου ἐ.ε., ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως παρα-

καλέσῃ τοὺς ἑκασταχοῦ Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας, ἵνα μεριμνήσῃ ἕκαστος πρὸς ἐφοδιασμόν τῶν Δικαστηρίων τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας αὐτοῦ διὰ τῶν ἀναγκασιούτων ἀντιτύπων τῆς Καινῆς Διαθήκης, δαπάναις τῆς Ἱεροῦς Μητροπόλεως.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ σημειοῦμεν ὅτι ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία διαθέτει τοὺς ἑξῆς τύπους: α) Καινὴν Διαθήκην ἐντός πολυτελοῦς θήκης, εἰδικῶς πρὸς τὸν ὡς ἄνω σκοπὸν, ἀντὶ δραχμῶν 180, β) μικροῦ καὶ μεσαίου σχήματος Ἐδαγγέλιον, χρυσοδεσματοῦται, ἀντὶ δραχμῶν 200 καὶ 250 ἀντιστοίχως καὶ γ) Καινὴν Διαθήκην σχολικοῦ μεγέθους, ἀντὶ δραχμῶν 30.

† Ὁ Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ, Πρόεδρος
† Ὁ Τρίκης καὶ Σταγῶν Στέφανος
† Ὁ Ἀοῦνης Ἰγνάτιος
† Ὁ Ἀττικῆς Δωρόθεος
† Ὁ Φθιώτιδος Δαμασκηνός
† Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας Στέφανος
† Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἀγ. Ὄρους καὶ Ἀρδαμερίου Παύλος
† Ὁ Λήμων Παντελεήμων
† Ὁ Θεσσαλονίκης Παντελεήμων
† Ὁ Δράμας Διονύσιος
† Ὁ Μηθύμνης Ἰάκωβος
† Ὁ Σιδηροκάστρου Ἰωάννης
† Ὁ Ἀρχιεραμματεὺς
† Ὁ Δέοβης Κοσμᾶς

α) Συνέταξε κατάλογον τῶν ἐν Ἑλλάδι κυκλοφορούντων χιλιαστικῶν βιβλίων.

β) Ἀνεῦρε βιβλιογραφίαν ξενόγλωσσον ἀναφορικῶς πρὸς τοὺς Χιλιαστὰς.

γ) Ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐν Ἑλλάδι κυκλοφορούντων χιλιαστικῶν βιβλίων ἠγόρασε, διὰ λογαριασμόν τῆς Ἱεροῦς Συνόδου, ὅσα ἠδυνήθη νὰ ἀνεῦρη εἰς τὰ Βιβλιοπωλεῖα καὶ πρῆβη εἰς τὴν ἀποδελτίωσιν αὐτῶν κατὰ τὰ ἐντελλόμενα εἰς τὸ προμηθεῖν ἐγγράφον Ἰμῶν. Τὰ βιβλία ταῦτα εἶναι τὰ κάτωθι:

- 1) Ἀγιασθῆτω τὸ Ὄνομά Σου.
- 2) Ἀκούοντας τὸν Μεγάλον Διδάσκαλον.
- 3) Ἡ Ἀλήθεια πού ὀδηγεῖ στὴν Αἰώνιον Ζωή.
- 4) Ἀπὸ τὸν Ἀπολεσθέντα Παράδεισο στὸν Ἀποκατασταθέντα Παράδεισο.
- 5) Εἶναι ἡ βίβλος πράγματι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ;
- 6) Les saintes Ecritures traduction du Monde nouveau.
- 7) Ὁλη ἡ Γραφή εἶναι Θεόπνευστος.
- 8) Πράγματα εἰς τὰ ὅποια εἶναι ἀδύνατον νὰ ψευσθῆ ὁ Θεός.
- 9) Γενηθῆτω τὸ θέλημά σου.
- 10) Σχολὴ Θεοκρατικῆς Διακονίας.

11) Εἰρήνη καὶ Ἀσφάλεια

12) Ἰδοὺ κάμνω Νέα τὰ Πάντα

13) Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ.

δ) Συνεκέντρωσεν ἀριθμὸν τινα Χιλιαστικῶν Περιοδικῶν, ἀλλὰ εἰσέτι δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀναγνώσῃ καὶ ἀποδελτίωσῃ αὐτὰ ἔλλείψει χρόνου καὶ

ε) Ἐπρομηθεύθη καὶ παρέδωκεν εἰς τὴν Νομικὴν Ἰηρησίαν τῆς Ἐκκλησίας πρὸς μελέτην α) τὰς ὑπ' ἀριθμ. 538/1960 καὶ 679/1960 ἀποφάσεις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ β) Γνωμοδοτήσεις περὶ τοῦ Χιλιασμοῦ 1) τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τῆς 6/6/1964 καὶ 3) τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου κ. Κων/νου Μουρατίδου τῆς 5-9-1967.

Ἄπαν τὸ συγκεντρωθὲν ὕλικόν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν αἴρεσιν τῶν Χιλιαστῶν (βιβλία, περιοδικά, βιβλιογραφία, καρτέλλες ἀποδελτιώσεως) εὐρίσκονται εἰς χεῖρας ἡμῶν καὶ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἱεροῦς Συνόδου.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ υἱικῆς ἀφοσιώσεως

Ἀρχιμ. Παντελεήμων Μπεζενίτης

Ἀρχιμ. ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ Γ. ΛΕΝΗΣ

Γραμματεὺς τῆς Ἱεροῦς Συνόδου

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ ἀποστολή τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας.

Κατὰ τὴν πρόσφατον ἐπίσκεψιν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Βουλγαρίας ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ, ὁμιλῶν εἰς τὴν Θεολογικὴν Ἀκαδημίαν «Ἅγιος Κλήμης Ἀχρίδος» περὶ τοῦ νοήματος καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας, ἐτόνισε, πρὸς τοὺς ἄλλοις, χαρακτηριστικῶς τὰ ἑξῆς: «Ἡ Θεολογία ἔχει χαρακτηρισθῆ ὁρθῶς ὡς ἡ καρδιά τῆς Ἐκκλησίας, διότι, ὅταν ἐνεργῇ ὡς Ἐκκλησιαστικὴ καὶ δὲν ἐκτρέπεται εἰς σχολαστικὰς ἀναζητήσεις, ἀδιαφοροῦσα διὰ τὸν πόνον καὶ τὴν ἀγωνίαν τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἔξω ἀπὸ τὸν πόνον καὶ τὴν ἀγωνίαν τοῦ Χριστοῦ, τότε γίνεται ὁ ἐκφραστής τοῦ φρονήματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀποβαίνει συνεπῶς ἡ δύναμις τῆς ἀντιμετώπισεως τῶν προβλημάτων τῆς».

Ἀναφερόμενος εἰδικῶς εἰς τὴν κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν ἀποστολὴν τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας, ὁ Μακαριώτατος ἐτόνισεν, ὅτι ἡ ἀποστολὴ αὕτη «εἶναι μεγίστη. Πρῶτον, διότι εὐρισκόμεθα εἰς περίοδον ἱστορικὴν, πλήρη ταραχῶν καὶ ἀνακατατάξεων, τόσοσιν μεγάλων, ὥστε δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ, ὡς καὶ χαρακτηρίζεται, ὡς «κοσμογονικὴ». Ἡ ὑποκειμενικὴ ἀλήθεια διέφθειρε τὰ πάντα. Ἡ ἀντικειμενικὴ ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ ἀμυνθῆ πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ κόσμου. Διότι μόνον ἡ γνῶσις τῆς ἀληθείας, δηλ. τοῦ Χριστοῦ, ἐλευθερώνει. Καὶ ἄλλοι μόνον ἂν ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Θεολογία ἐγκαταλείψουν τὸν κόσμον. Προδίδουν τὴν ἀποστολὴν τοὺς κατὰ Χριστόν. Δεύτερον δέ, διότι σήμερον ἡ Ἐκκλησία μας μὲ ἀπόλυτον πιστότητα εἰς τὴν ἀντικειμενικὴν ἀπαξ παραδοθεῖσαν τοῖς ἁγίοις πίστιν, ἐπομένη τοῖς ἁγίοις Πατέρασιν, εὐρίσκειται εἰς περίοδον προεργασίας διὰ τὴν συγκρότησιν μεγάλης Σύνόδου, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν θεμάτων σώτηρας τοῦ συγχρόνου κόσμου, διὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ».

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Μακαριώτατου εἶναι λίαν ἐπικαιροί, γνωστοῦ ὄντος ὅτι κατὰ τὸ β' δεκαπενθήμερον τοῦ Αὐγούστου θὰ συνέλθῃ ἐν τῷ Διορθοδόξῳ Κέντρῳ τῆς Πεντέλης τὸ μετὰ ζωνοῦ ἐνδιαφέροντος ἀνεμενόμενον Β' Συνέδριον τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας, περὶ τοῦ ὁποίου θὰ δώσωμεν πληροφορίας εἰς προσεχῆ φύλλα τῆς «Ἐκκλησίας».

Παρέμεινε πραγματικότης.

Ἐσχάτως ἐδημοσιεύθησαν εἰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας πολλὰ ἄρθρα δημοσιογράφων, συνοδευσάντων τὴν ὑπὸ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ ἑλληνικὴν ἐκ-

κλησιαστικὴν ἀντιπροσωπεῖαν εἰς τὴν ἀνὰ τὴν Σοβιετικὴν Ἐνῶσιν περιοδεῖαν τῆς. Ὡς κατέστη φανερόν, ὁ κομμουνισμὸς οὐδόλως κατώρθωσε νὰ ἐξαλείψῃ τὸ πατριωτικὸν καὶ τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα.

Συμφώνως πρὸς τὸ ὁρθὸν σχόλιον ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος, «ὁ πατριωτισμὸς οὐδέποτε ἐξέλιπεν εἰς τὴν Σοβιετίαν — ἀφοῦ μόνον χάρις εἰς τὴν φιλοπατορίαν τῶν Ρώσων κατέστη δυνατόν νὰ ἀντιμετωπισθῆ ἡ Χιτλερικὴ λαίλαψ —, ἡ δὲ Θρησκεία... παρέμεινε πραγματικότης μέχρι σήμερον, ὅτε ἤρχισε πλέον διενδυνάμενος ὁ κύκλος τῶν ἀντιφρονούντων». Τὸ συμπέρασμα εἶναι, ὅτι «οὐδεμία δύναμις εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐκμηδενίσῃ τὰς δύο ὑψίστας ἠθικὰς ἀξίας, ποὺ δίδουν αὐθεντικὸν νόημα εἰς τὴν ιδέαν τῆς Ἐλευθερίας: τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν πίστιν εἰς τὴν Θρησκείαν». Εἶναι εὐτύχημα, ὅτι ἡ ἀλήθεια αὕτη ἤρξατο κατανοουμένη ὑπὸ κορυφαίων τινῶν ἐκπροσώπων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κομμουνισμοῦ.

«Τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς».

Μετὰ μεγίστης χαρᾶς καὶ ἱκανοποιήσεως τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διαπιστώνει, ὅτι εἰς πολλὰς Ἱ. Μητροπόλεις ὁργανοῦνται κατ' ἔτος ἡμέραι καὶ ἐβδομάδες εορτασμοῦ καὶ προβολῆς τοῦ κατ' ἑξοχὴν Ἀποστόλου τῆς Ἑλλάδος, ἦτοι τοῦ Ἀπ. Παύλου.

Ἡ προσωπικότης τοῦ Ἀπ. Παύλου ἔχει παγ-χριστιανικὴν σημασίαν, διότι ὁ μέγας οὗτος Ἀπόστολος, κατὰ τὸν Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, κατέστη «ὁ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος, ὁ γῆν καὶ θάλασσαν καθάπερ ὑπόπτερος περιδραμών, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, ὁ νυμφαγωγὸς τοῦ Χριστοῦ, ὁ τῆς Ἐκκλησίας φτυρογός, ὁ σοφὸς ἀρχιτέκτων, ὁ κήρυξ, ὁ δρομεύς, ὁ ἀγωνιστής, ὁ στρατιώτης, ὁ παιδαγωγός, ὁ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ὑπομνήματα τῆς οικείας ἀρετῆς καταλιπών...». Ὁ Παῦλος ἦτο («ἡ οὐρανομήκης ἐκείνη ψυχὴ, ὁ τῶν ἐθνῶν διδάσκαλος, ἡ γλῶττα τῆς οἰκουμένης..., ἡ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν».

Τὸ παράδειγμα τοῦ Παύλου δεικνύει εἰς τὴ συνίσταται ὁ ὑγιὲς Χριστοκεντρικὸς μυστικισμὸς. Οὗτος δὲν εἶναι τὸ «ὄπιον τοῦ λαοῦ», ὅπερ παραλύει τὸν ἄνθρωπον καὶ νεκρώνει τὰς δημιουργικὰς του δυνάμεις, ἀλλ' ἔχει ἀπαράμιλλον δυναμισμόν, διότι κινήτοποιεῖ ὀλόκληρον τὴν ψυχὴν καὶ ἐκκολλάπει πάσας τὰς μυστικὰς δυνάμεις αὐτῆς. Τὸ «ἐν Χριστῷ ζῆν» αὐξάνει τὴν ζωτικότητα καὶ τὸν δυναμισμόν τοῦ ἀνθρώπου: «Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ» (Φιλιπ. δ', 13).

Εἰς τὰ ἴχνη τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς βυζαντινῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν προγραμματισμός ἀνεγέρσεως ἔνθεν μὲν μεγάλης νοσηλευτικῆς μονάδος, ἐτέρωθεν δὲ ὑπερσυγχρόνου νοσοκομείου περιθάλψεως τῶν ἀνάγκης κατακοίτων ἀσθενῶν ἀποτελεῖ νέαν ἐκδήλωσιν τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ραγδαίως ἀναπτυσσομένης ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (χριστιανικῆς ἀλληλεγγύης).

Τὸ γεγονός τοῦτο ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στοιχεῖ εἰς τὰ ἴχνη τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς βυζαντινῆς Ἐκκλησίας, ἣτις ἐδείκνυν ἰδιαίτερον στοργὴν πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς (Προβλ. Α' Θεσ. ε', 14). Ἀληθῆ κοσμήματα τῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρξαν πάντοτε ἀφ' ἑνὸς τὰ ὑπ' αὐτῆς ἰδρυόμενα ποικίλα νοσοκομεία καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ τάξις τῶν ἐδικῶν ἐκκλησιαστικῶν προσώπων, ἅτινα εἰδικῶς ἠσχολοῦντο περὶ τὴν περί-

θαλψιν τῶν ἀσθενῶν. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ ὑπῆρχον καὶ κληρικοὶ ἰατροί, οἱ ὁποῖοι περιέθαλλον ἰατρικῶς τοὺς ἀσθενεῖς. Ἡ ἐξακριβωσις τῶν ἀσθενῶν ἦτο ἔργον τῶν διακόνων. Αἱ χριστιαναὶ γυναῖκες καὶ εἰδικώτερον αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὴν τάξιν τῶν κειροτονημένων διακονισσῶν ἐπεσκέπτοντο συστηματικῶς κατ' οἶκον τοὺς ἀσθενεῖς. Ἐξ ἄλλου εἰς πλείστας βυζαντινὰς μονὰς ἦσαν προσηρημένα νοσοκομεία, εἰς τὸ ἰατρικὸν προσωπικὸν τῶν ὁποίων ὑπῆρχον καὶ πλείστοι μοναχοί.

Γενικὴ εἶναι ἡ εὐχή, ὅπως ἡ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἰδρυσις νοσοκομείων συντελέσῃ εἰς τὴν πλήρη ἀναβίωσιν τῆς λαμπρᾶς ταύτης παραδόσεως.

Πρέπει νὰ σημάνη συναγεμόν.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ὑποσιτισμοῦ μυριάδων ἀνθρώπων, ὅπερ κατ' ἐπανάληψιν ἔχει ἀπασχολήσει τὴν στήλην ταύτην, ἐκ προσφάτου ἐκθέσεως, παρουσιαζομένης ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ «Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας» (Bureau International du Travail), πληροφοροῦμεθα, ὅτι «ἐπάνω ἀπὸ 700 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀντιμετωπίζουν κυριολεκτικῶς ζήτημα ἐπιουσίον καὶ ζοῦν εἰς ἐσχάτην ἀθλιότητα. Κάπου 500 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων περνοῦν μίαν κατάστασιν ὑποσιτισμοῦ καὶ ἡ κατάστασις αὐτὴ χειροτερεῖ μετὰ τὴν παγκόσμιον ἐπισιτιστικὴν κρίσιν, πὸν παρουσιάζεται τελευταῖα. Ἐκατομμύρια ἀνθρώπων ὑποφέρουν ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ προστρέξουν οὔτε εἰς τὴν στοιχειώδη ἰατρικὴν περίθαλψιν. Ὁ τρίτος κό-

σμος ὑποφέρει ἀπὸ μίαν ἀνεργίαν ἢ ὑποαπασχόλησιν, ἢ ὁποία πλήττει 300 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων».

Τὰ συγκλονιστικὰ αὐτὰ στοιχεῖα, ἅτινα κατασχύνουν τῷ ὄντι τὸν τεχνικὸν πολιτισμὸν τοῦ λεγομένου χριστιανικοῦ κόσμου, φέρουν εἰς τὸν νοῦν μας τοὺς λόγους τοῦ Μ. Βασιλείου, καθ' οὓς πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῆς πείνης καὶ μὴ πρῶτοντες αὐτὸ εἶναι «λιποδύται καὶ σφετερισταί» («τῶν ὄσων πρὸς οἰκονομίαν ἐδέξαντο». «Τοῦ πεινῶντος ἐστὶν ὁ ἄρτος, ὃν σὺ κατέχεις, τοῦ γυμνηθέντος τὸ ἱμάτιον, ὃ σὺ φυλάσσεις εἰς ἀποθήκας... Ὡστε τοσοῦτους ἀδικεῖς, ὅσοις παρέχειν ἐδόνασον».

Ὅθεν δεόν ἐπὶ τέλους νὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι ἐξ ἐπόψεως χριστιανικῆς εἶναι ἀπαράδεκτος ὁ ὑποσιτισμὸς ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ὄντων καὶ ὅτι πρέπει ὁ χριστιανικὸς κόσμος νὰ σημάνη συναγεμὸν πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ στίγματος.

«Ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἀγάπῃ».

Ἡ εἰς ἑλληνικὴν μετάφρασιν κυκλοφορήσασα ρωμαιοκαθολικὴ («Ποιμαντικὴ Διάταξις περὶ Ἐκκλησίας ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ»), ἀναφερομένη εἰς τὸ τὸσον ἀντιλεγόμενον ζήτημα τῆς ἰδιοκτησίας, τονίζει ὀρθῶς, ὅτι «ὁ Θεὸς προώρισε τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ εἰς χρῆσιν ὄλων τῶν ἀνθρώπων καὶ ὄλων τῶν λαῶν, ὥστε τὰ ἀγαθὰ τῆς δημιουργίας νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὴν διάθεσιν πάντων ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἀγάπῃ. Οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ μορφαὶ τῆς ἰδιοκτησίας προσηρμοσμέναι πρὸς τοὺς νομίμους θεσμοὺς τῶν λαῶν ἀναλόγως πρὸς τὰς διαφορὰς καὶ μεταβαλλομένας συνθήκας, ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὸν γενικὸν τοῦτον προορισμὸν τῶν ἀγαθῶν. Διὰ τοῦτο ὁ ἄνθρωπος, μεταχειριζόμενος τὰ ἀγαθὰ ταῦτα, ὀφείλει νὰ θεωρῇ τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα κατέχει νομίμως, ὄχι ὡς ἀποκλειστικῶς ἰδικά του, ἀλλὰ καὶ ὡς κοινά».

Ἡ διακήρυξις αὕτη ὑπομνησκει τὴν πατερικὴν περὶ ἰδιοκτησίας διδασκαλίαν, καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ἐπὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν μόνον δικαίωμα χρήσεως καὶ οὐχὶ καταχρήσεως, διότι δὲν εἶναι ἀπόλυτοι ἰδιοκτῆται ταύτης, ἀλλ' ἀπλῶς διαχειρισταὶ καὶ οἰκονόμοι τῶν παρὰ Θεοῦ δοθέντων (Ματθ. κε', 19). Ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐτόνιζε χαρακτηριστικῶς: «Δεσποτικὰ ἐστὶ τὰ χρήματα, ὅθεν ἂν αὐτὰ συλλέξωμεν... Καὶ γὰρ ἔλαβες ἑτέρον πλεῖονα, οὐχ ἵνα ἀναλώσῃς μόνος, ἀλλ' ἵνα καὶ ἑτέροις γένη οἰκονόμος καλός... Μὴ τοίνυν λέγε τὰ ἔμαντοῦ ἀναλίσκω καὶ τῶν ἔμαντοῦ τροφῶ. Οὐκ ἀπὸ τῶν σεαυτοῦ, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων... Γίνεται δὲ σὰ τὰ ἀλλότρια, ἂν εἰς ἑτέρον ἀναλώσῃς· ἂν δὲ εἰς σεαυτὸν ἀναλώσῃς ἀφειδῶς, ἀλλότρια γέγονε τὰ σά».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ίερά Μητρόπολις Νικαίας

Ήρχισεν από τής 7.7.76 ή λειτουργία των Κατασκηνώσεων τής Ί. Μητροπόλεως εις Πίαια - Κορινθίας. Κατά τήν πρώτην περίοδον (7-27 Ιουλίου) ή Κατασκηνώσις θά φιλοξενήσῃ 280 μαθητάς του Γυμνασίου, μέλη των Χριστιανικών Μαχητικών Ομάδων τής Ί. Μητροπόλεως, εκ των οποίων τὰ 25 είναι παιδιά, προσερχόμενα από τήν μαρτυρικήν νήσον Κύπρον. Θά επακολουθήσουν ἄλλα δύο περίοδοι διά τὰς μαθητριάς και ἐν Σεμινάριον Στελεχών Κατηχητικής Κινήσεως.

Η Κατασκηνώσις εδρίσκειται εις θαυμασίαν τοποθεσίαν των Γερανίων ὀρέων τής Κορίνθου, εις ὑψόμετρον 700 περίπου μέτρων, κατάφυτον από πεύκα και πλατάνους, με ἄφθονον και ὀροσερό νερό, είναι δὲ ἐξωπλισμένη με ἄλλα τὰ σύγχρονα και ἀπαραίτητα κτίσματα διά τήν ἄνετον παραμονήν των παιδιῶν και με χώρους ειδικούς δι' ἄθλοπαιδιάς.

Τήν εὐθύνην του προγράμματος και τής πνευματικῆς τροφοδοσίας των παιδιῶν ἔχει ή Ί. Μητρόπολις, ὀρίζουσα τούς Ἀρχηγούς, Κοινιστάρχας, Ομαδάρχας κ.λ.π. Στελέχη των Κατασκηνώσεων, ἐνθ' τήν φροντίδα διά τήν ὀλικήν τροφοδοσίαν ἔχει τὸ Ίπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Προσωπικῶς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, παρακολουθεῖ τὸ πρόγραμμα και τήν ζωήν των παιδιῶν, συχνὰ δὲ τὰ ἐπισκέπτεται και παραμένει ἐπὶ ἡμέρας πλησίον των, πάντοτε δὲ με δῶρα και γλυκίσματα.

Ίερά Μητρόπολις Πολυανῆς και Κιλκισίου

Τήν 29ην Μαΐου ἐπισκέφθη τήν Νέαν Σάνταν ὁ ποντιακῆς καταγωγῆς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαοδικείας κ. Μάξιμος διά νὰ ἐπικοινωνήσῃ με τούς συμπατριώτας του Σανταίου τής Τραπεζούντος.

Τὸν ἐκλεκτὸν Ίεράρχην ὑπεδέχθη εις τήν Ν. Σάνταν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυανῆς και Κιλκισίου κ. Ἀμβρόσιος, ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος και πολλοὶ Ίερεῖς, ὁ Πρόεδρος τής Κοινότητος, ὁ ὀποῖος και διωργάνωσε τὸ ὄλον πρόγραμμα και οἱ κάτοικοι τής Ν. Σάντας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυανῆς και Κιλκισίου κ. Ἀμβρόσιος προσεφώνησεν ὡς ἐξῆς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Λαοδικείας κ. Μάξιμον.

«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου!»
 Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα
 Λαοδικείας κύριε Μάξιμε,
 Συνοδικὲ Σύνεδρε τής ἱερᾶς Συνόδου
 τής Μεγάλῃς του Χριστου Ἐκκλησίας,

Ἡ Νέα Σάντα, λαμπηδὼν τής μεταφυτευθείσης ἐκ των Χαμένων Πατρίδων λυχνίας, σκιρτᾷ ἀπὸ χαρᾶν και ἀγαλλίασιν, ὑποδεχομένη σήμερα τὸν Σεβασμιὸν συμπολίτην τής, τὸν ἐκλεκτὸν γόνον και διακεκριμένον βλαστὸν τής Σάντας Τραπεζούντος.

Ἀναμνησκείται ἐν συγκινήσει ἡμερῶν παλαιῶν δόξης και εὐκλείας, ἀλλὰ και πόνου και ὀδύνης διά τὸ ξερίζωμα του γένους ἀπὸ τὰς ἄθλιασμαίνους και ἄγιασμένας Πατρίδας.

Ἀλλὰ και σύσσωμος ή Ἐπαρχία τής ἱερᾶς Μητροπόλεως ταύτης, αἱ Ἀρχαὶ και ἔξουσία του Νομου εις τὸν ὀποῖον ἐγ-

καταβιούν κατ' ἐξοχήν ἀδελφοὶ ἐκ του Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμού, ἐν συγκινήσει βαθυτάτῃ ὑποδεχόμεθα τήν Ὑμετέραν τετιμημένην Σεβασμιότητα, κομίζουσαν τὰς εὐχὰς και εὐλογίας του Σεπτου Οἰκουμεικοῦ Πατριάρχου και τής περι Ἀυτὸν Ἁγίας και ἱερᾶς Συνόδου.

Προσβλέπομεν πρὸς τὸν φεγγαβόλον Φάρον τής Ὀρθοδοξίας, τὸ Οἰκουμεικὸν Πατριαρχεῖον, παρακολουθοῦμεν τούς ἀγῶνάς του, εἴμεθα δέκται τής ἐντόνου ἄκτινοβολίας του, αἰσθανόμεθα τήν θωπεῖαν τής στοργῆς και τής ἀγάπης του Φαριου.

Σεβασμιώτατε, ἰδιαίτερος μᾶς χαροποιεῖ τὸ γεγονός τής ἐπισκέψεως Σας, διότι τήν ἐκλαμβάνομεν και ὡς μίαν ἐμπρακτον ἐκδήλωσιν και ἐπισφράγισιν, ὀμῶ με τὰς ἄλλας ἐπισκέψεις ἄλλαχού των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν του Οἰκουμεικοῦ Ἐθνου, μητρικῆς ἀγάπης και ἀμερίστου ἐνδιαφέροντος του Οἰκουμεικοῦ Πατριαρχείου, ἔπειτα μάλιστα ἀπὸ τήν πλήρη ἀποκατάστασιν των σχέσεων τής θυγατρὸς πρὸς τήν φιλόστοργον Μητέρα, τήν Ἑλλαδικήν Ἐκκλησίαν μετὰ τής Μεγάλῃς του Χριστου Ἐκκλησίας και τής ἀγαστῆς συνεργασίας ἀμφοτέρων.

Σὰς παρακαλοῦμεν, Σεβασμιώτατε, νὰ γίνετε ὁ διαγγελεύς των συναισθημάτων βαθυτάτου σεβασμου, ὀλοφύχου ἱκῆς ἀφοσιώσεως, εὐλαβούς εὐπειθείας και ἀπείρου ἀγάπης πρὸς τήν Α.Θ. Παναγιότητα.

Σὰς εὐγνωμονοῦμεν διά τήν εὐλογητὴν ἐπίσκεψιν Σας και ἐξαιτούμεθα τὰς Θεοδέκτους εὐχὰς και εὐλογίας Σας.

Κλῆρος και Λαός, ἄρχοντες και ἀρχόμενοι δεόμεθα εὐλαβῶς του Ἀρχιποίμενος Κυρίου και Ἀρχηγου τής ζωῆς, ἵνα ἐπιδαφιεύῃ μακροβιότητα κατηγλαίσμένην εις τήν Α.Θ. Παναγιότητα τὸν Οἰκουμεικὸν Πατριάρχην Κύριον Δημήτριον, εις τήν ὑμετέραν πολυσεβαστον Σεβασμιότητα και εις ἄπασαν τήν χορείαν των Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν.

Προσευχόμεθα, ἵνα ὁ Κύριος δίδῃ δύναμιν και ὑπομονήν εις τὸ ἐναπομείναν ἐν τῇ Βασιλευσίῃ χριστεπώνυμον πλήρωμα διά νὰ ὀδεύῃ τὸν ἰδιόμορφον Γολγοθᾶν του.

Καλῶς μᾶς ἤλθατε, Σεβασμιώτατε.

Πολλὰ τὰ ἔτη Σας, ὕγιεινὰ και πανευφρόσυνα.

† Ὁ Πολυανῆς και Κιλκισίου ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΡΩΗΝ ΚΑΝΑΔΑ

ΑΝΑΤΟΛΙΟΣ

Τήν 26ην Ἰουνίου 1976 και ὄραν 6.45' ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ Μητροπολίτης πρῶην Καναδᾶ Ἀνατόλιος και ἔταφη τήν ἐπομένην (27ην) ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ Ζωγράφου. Κατὰ κόσμον Ἡλίας Ἀποστολίδης, ἐγεννήθη ἐν Θεοδοσίᾳ τής Κριμαίας τὸ 1895. Ἐτύγχανεν ἐκ των τελευταίων ἀποφοιτῶν τής Θεολογικῆς Ἀκαδημίας τής Μόσχας τής προεπαναστατικῆς Ρωσίας. Ὡς Λοχαγὸς του Ἐσραίου Στρατου ἐπολέμησε κατὰ τὸν Α' Παγκόσμιον Πόλεμον ὡς και κατὰ τήν μολσεβικικὴν ἐπανάστασιν του 1917 με τήν «Λευκὴν Στρατιάν», τραυματισθεὶς ἐπτάκις. Τὸ 1922 ἐχειροτονήθη Διάκονος και Πρεσβύτερος ὑπὸ του

μάρτυρος Ἀρχιεπισκόπου Ταυρίδος καὶ Συμφερουπόλεως Νικοδήμου Κροτκόβ. Ἀρνηθεὶς συνεργασίαν πρὸς τὸ μολοσεικικὸν καθεστῶς καὶ τὴν λεγομένην «Ζῶσαν ἐκκλησίαν», προεγράφη ὑπὸ τῶν μολοσεικῶν καὶ ἐφυλακίσθη τετράκις, ἐπὶ τριετίαν δὲ ἐξωρίσθη εἰς Κεντρικὴν Ρωσίαν καὶ τέλος κατεδικάσθη εἰς θάνατον, διασωθεὶς τῇ ἐπεμβάσει τοῦ τότε ἐν Ρωσίᾳ Ἑλληνοῦ Πρεσβευτοῦ Πανουργιά. Ἀπηλάθη εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ 1927. Ὑπηρέτησεν ὡς ἐφημέριος ἐν Καστανίτση καὶ Λεωνιδίῳ Κυνοουρίας, εἰς Εὐαγγελίστριαν Περιστερίου, εἰς Ἁγ. Φίλιππον Βλασσαρούς, Ἁγιον Θωμᾶν Ἀμπελοκήπων (Γουδίου) — ἐξυπηρετῶν συγχρόνως καὶ τὰς στρατιωτικὰς Μονάδας τῆς περιοχῆς του καὶ τὰ Νοσοκομεῖα «Λαϊκὸν» (νῦν «Βασιλεὺς Παῦλος») καὶ «Παίδων», ὡς καὶ τὴν Ταξιαρχίαν Ρίμινι—, καὶ τέλος εἰς τὴν Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἀθηνῶν. Μητροπολίτης Καναδᾶ ἐχειροτονήθη τὴν 10ην Σεπτεμβρίου 1961, παραιτηθεὶς διὰ λόγους ὑγείας τὸ 1962. Κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ τὸ κομμουνιστικὸν κίνημα διέσωσεν ἐκ τοῦ ἀποσπάσματος πολλοὺς Ἑλληνας καὶ Ἑβραίους. Διετέλεσεν ἐπὶ μακρὸν σύνδεσμος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν σλαβικὸν κλῆρον. Ἀνήγειρε τὸν νέον Ναὸν τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ Ἀμπελοκήπων. Ἀπεκάλυψε τὰς κάτωθι τοῦ Ρωσικοῦ Ναοῦ «κατακόμβας» (1955) καὶ ἐξέδωκε τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ («Παναγία Λυκοδήμου» Ἀθῆναι 1959). Ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Παύλου μὲ τὸν Σταυρὸν τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος. Ἐπίσης μὲ τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Ταξιάρχου τῶν Σταυροφόρων τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ τὰ Μετάλλια: Α' Βαθμοῦ τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Παρισίοις Ρώσων Ἀναπήρων Πολέμου, τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου τῆς Μητροπόλεως Πατρῶν, τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τῆς Μητροπόλεως Πρεβέζης καὶ τὸ Χρυσοῦν Μετάλλιον τῆς Πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

Τοῦ αἰδίδιμου Μητροπολίτου Ἀνατολίου εἶη ἡ μνήμη αἰωνία.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 Η ΠΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθμ. { Πρωτ. 355
 { Διεκπ. 475 Ἀθήνησι τῇ 25-2-1976

Π Ρ Α Ξ Ι Σ

Ἡ Διορκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν.Δ. 87/1974.
- 2) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παραγρ. 4 τοῦ Ν.Δ. 126/1969,
- 3) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 παραγρ. 3,28,33 καὶ 179 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 9/1970 Κανονισμοῦ (ΚΕΥ),
- 4) Τὴν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 19-20/1-15 Ὀκτωβρίου 1975 τεύχει τοῦ ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» δημοσιευθεῖσαν προκήρυξιν,
- 5) Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 9124/29-10-1975 ἔγγραφο τοῦ ΟΔΔΕΠ περὶ ἐγκρίσεως τῆς σχετικῆς πιστώσεως,
- 6) Τὴν ἀπὸ 10-11-1975 αἴτησιν μετὰ τῶν συνημμένων δικαιολογητικῶν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Νικοδήμου Κορακῆ,
- 7) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 438/20-12-1975 ἀπόφασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νέας Κρήνης καὶ Κολαμαριάς κ. Προκοπίου

περὶ προκρίσεως τοῦ ὡς ἄνω Ἀρχιμανδρίτου ὡς καταλλήλου διὰ τὴν κατάληψιν τῆς θέσεως τοῦ Πρωτοσυγγέλλου,

8) Τὴν ἀπὸ 5-2-1976 ἀπόφασιν αὐτῆς,

Διορίζει

Τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Νικοδήμου (κατὰ κόσμον Κωνσταντῖνον Κορακῆν τοῦ Ἐλευθερίου) ὡς Πρωτοσυγγέλλον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ν. Κρήνης καὶ Καλαμαριάς ἐπὶ βαθμῷ β' καὶ ἀντιστοίχῳ μισθῷ, ὡς ἔχοντα ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἀπαιτούμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα.

Ἡ Διορκὴς Ἱερὰ Σύνοδος

- † Ὁ Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ, Πρόεδρος
- † Ὁ Τρίκης καὶ Σταγῶν Στέφανος
- † Ὁ Ἄρτης Ἰγνατίος
- † Ὁ Κορινθίας Παντελεήμων
- † Ὁ Φθιώτιδος Δαμασκηνός
- † Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας Στέφανος
- † Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγ. Ὀρους καὶ Ἀρδαμερίου Παῦλος
- † Ὁ Θεσσαλονίκης Παντελεήμων
- † Ὁ Δράμας Διονύσιος
- † Ὁ Σιδηροκάστρου Ἰωάννης

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

ἀ. α. Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος Λενῆς

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Θεολόγου Χρ. Ἀλιμπράντη, Χρυσοκέντητα Ἀμφια τῆς Ἱ. Μονῆς Λειμῶνος Λέσβου, Ἀθῆναι 1975, σ. 86.

Εἰς τὰ μνημεῖα τῆς Ἱ. Παραδόσεως δυνάμεθα νὰ κατατάξωμεν τὰ κειμήλια, τὰ ὁποῖα εὐρηγται ἀποτεθησαυρισμένα εἰς πλείστας ὄσας ὀρθοδόξους Ἱ. Μονὰς τοῦ Ἑλλαδικοῦ χώρου.

Ἀναμφιβόλως ἐν ἐκ τῶν φημισμένων μοναστικῶν Κέντρων ὀρθοδόξου πνευματικότητος εἶναι ἡ ἱστορικὴ Ἱ. Μονὴ Λειμῶνος Λέσβου, ἐντὸς τῆς ὁποίας, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, φυλάσσονται πολύτιμα χρυσοκέντητα Ἀμφια μεγάλης ἱστορικῆς ἀξίας, τὰ ὁποῖα μὲ τὴν τέχνην καὶ τὰς παραστάσεις ἐκφράζουν τὴν μεγάλην ἀνθησὶν καὶ ἀκμὴν, ὡς καὶ τὴν παράδοσιν, τὴν ὁποίαν ἐπὶ ἔτη ἔζησεν ἡ ἐν λόγῳ ἱστορικὴ Ἱ. Μονή.

Ἀποτελεῖ, ὅντως, μεγάλην προσφορὰν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν καὶ τέχνην ἡ ἀξιόλογος ἐργασία τοῦ κ. Θεολόγου Χρ. Ἀλιμπράντη, ἐπιμελητοῦ Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων, ἡ ὁποία πραγματεῦται καὶ περιγράφει τὰ «Χρυσοκέντητα Ἀμφια τῆς Ἱ. Μονῆς Λειμῶνος Λέσβου».

Ἐν τῇ καθόλου ἀναπτύξει τῆς ὕλης παρατηροῦμεν τὴν παράθεσιν πλουσιωτάτης βιβλιογραφίας, τὸν ἐμπνευσμένον τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Μηθύμνης κ. Ἰακώβου πρόλογον καὶ τὴν ἀξιόλογον, ἱστορικὸν χαρακτῆρος, εἰσαγωγὴν τοῦ συγγραφέως. Ἀκολουθεῖ εἰς μὲν τὸ πρῶτον μέρος ἡ παράθεσις τῶν Λειτουργικῶν Ἀμφίων (α' Ἱερατικά, β' Ἁγ. Τραπέζης), εἰς δὲ τὸ δεύτερον μέρος α' τὰ πέπλα, β' σημειώσεις εἰσαγωγῆς, γ' εὐρετήριον ὀνομάτων καὶ πραγμάτων καὶ δ' οἱ πίνακες (ἐπιτυχῆς φωτογραφίαις τῶν ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ ὑπαρχόντων πράγματι ἀριστουργημάτων, Χρυσοκεντήτων Ἀμφίων).

Ἀρχιμ. ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΤΡΙΒΙΖΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ίερά Μητρόπολις Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως

Έχοντας υπ' όψιν τὰ άρθρα 33-35 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱ. Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημεριῶν» καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 346/1976, καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ Νόμων ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως ὑποβάλλωσι τὰ δικαιολογητικά των, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐν τῇ Περιοδικῇ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ διὰ τὰς κάτωθι κενὰς Ἐφημεριακὰς θέσεις: 1) Ἀγ. Μαρίας Ἀναδρυτοῦ Μεγαλοπόλεως, 2) Κοιμ. Θεοτόκου Βάγκου Μεγαλοπόλεως, 3) Ἀγ. Τριάδος Βουτσαρᾶ Μεγαλοπόλεως, 4) Κοιμ. Θεοτόκου Βρυσοῦλες Μεγαλοπόλεως, 5) Ἀγ. Βασιλείου Βάγκου Γορτυνίας, 6) Ἀγ. Τριάδος Βλαχόραφτη Γορτυνίας, 7) Κοιμ. Θεοτόκου Γραικοῦ Μεγαλοπόλεως, 8) Ἀγ. Γεωργίου Δρακοβουνίου Γορτυνίας, 9) Ἀγ. Νικολάου Ἐκκλησιόπουλου Μεγαλοπόλεως, 10) Ἀγ. Δημητρίου Ζώνης Γορτυνίας, 11) Ἀγ. Γεωργίου Καμενίτσης Γορτυνίας, 12) Ἀγ. Δημητρίου Καστράκι Γορτυνίας, 13) Τμ. Προδρόμου Κατοίμπακι Γορτυνίας, 14) Ἀγ. Τριάδος Κοντοβαζαίνης, 15) Ἀγ. Δημητρίου Κοντοβαζαίνης, 16) Ἀγ. Γεωργίου Καλυθίου Καρυῶν Καρυταίνης, 17) Γενν. Θεοτόκου Ἄνω Καρυῶν Καρυταίνης, 18) Ἀγ. Ἀποστόλων Λεονταρίου Μεγαλοπόλεως, 19) Κοιμ. Θεοτόκου Βάστα Μεγαλοπόλεως, 20) Ἀγ. Γεωργίου Ἀστας Γορτυνίας, 21) Τμ. Προδρόμου Μαγουλιᾶνων Γορτυνίας, 22) Ἀγ. Ἀθανασίου Μελισσοπέτρας Γορτυνίας, 23) Τμ. Προδρόμου Ἐπρωκρυταίνης Γορτυνίας, 24) Γενν. Θεοτόκου Λυκαίου Μεγαλοπόλεως, 25) Ἀγ. Κων. Παύλου Γορτυνίας, 26) Γενν. Θεοτόκου Πλάκας Μεγαλοπόλεως, 27) Ἀγ. Ἰωάννου Ποταμίας Μεγαλοπόλεως, 28) Κοιμ. Θεοτόκου Ράδου Γορτυνίας, 29) Κοιμ. Θεοτόκου Σαρακίνι Ἡραίας, 30) Ἀγ. Δημητρίου Σπάθαρι Γορτυνίας, 31) Ἀγ. Ἀθανασίου Σουλαρίου Μεγαλοπόλεως, 32) Ἀγ. Νικολάου Σουλαρίου Μεγαλοπόλεως, 33) Ἀγ. Γεωργίου Χρόσης Μεγαλοπόλεως, 34) Ἀγ. Γεωργίου Χρυσχωρίου Γορτυνίας, 35) Ἀγ. Νικολάου Λιτοβάρας Γορτυνίας, 36) Ἀγ. Γεωργίου Χωρεμίου Μεγαλοπόλεως καὶ 37) Κοιμ. Θεοτόκου Ψαθι Μεγαλοπόλεως.

Ἐν Δημητροῦ τῇ 13ῃ Ἰουλίου 1976

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ΘΕΟΦΙΛΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας

Έχοντας υπ' όψιν τὸ Ν.Δ. 1398/1973 «περὶ συστάσεως ὀργανικῶν θέσεων διακόνων» καὶ τὸ ἄρθρον 52 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημεριῶν», πρὸς κ. α. ο. ὅ μ. ε. ν. τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Θεῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους προβλεπόμενα προσόντα καὶ βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν τοῦ Ἱεροδιακόνου τῶν Ἱερῶν Ἑνοριακῶν Ναῶν 1) Ἀγίας Τριάδος Ἀρνίσσης, 2) Κοιμῆσεως τῆς Θεοτόκου Γιαννιτσῶν, 3) Ἀγίου Γεωργίου Γιαννιτσῶν, 4) Ἀγίου Νεκταρίου Ἐδέσσης, 5) Ἀγίου Ἀθανασίου Κουφαλίων, 6) Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος Κρύας Βρύσης καὶ 7) Ἀγίου Στεφάνου Σκύδρας, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσι ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά, καθ' ὅσον μετὰ ταῦτα θέλομεν προβῆ εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων.

Ἐν Ἐδέσση τῇ 7ῃ Ἰουλίου 1976

† Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας ΚΑΛΑΙΝΙΚΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Ἐλασσῶνος

Έχοντας υπ' όψιν τὸ ἄρθρον 33 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημεριῶν», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς Ἐφημεριακὰς θέσεις τῶν ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν: 1) Ἀγίας Παρασκευῆς, Ἀμουρίου, 2) Ἀγίων Πάντων, Ἀμπε-

λίων Βερδικούσης, 3) Ἀγίου Προφήτου Ἡλίου Βερδικούσης, 4) Ἀγίου Δημητρίου, Γηλόφου, 5) Ἀγίων Ἀναργύρων, Λιβαδίου, 6) Ζωοδόχου Πηγῆς, Ἀγιοπερίου, 7) Ἀγίου Δημητρίου, Μεσσοχωρίου, 8) Ἀγίου Δημητρίου, Κρυσθούσης, 9) Ἀγίας Τριάδος, Συκαμινέας καὶ 10) Ἀγίου Νικολάου, Λουτροῦ, ἔχοντας δὲ τὰ πρὸς τοῦτο κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσι ἡμῖν μετὰ σχετικῆς αἰτήσεως τῶν τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου προβλεπόμενα δικαιολογητικά.

Ἐν Ἐλασσῶνι τῇ 12ῃ Ἰουλίου 1976

† Ὁ Ἐλασσῶνος ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Λήμνου

Έχοντας υπ' όψιν τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 346/1976 «Περὶ τρόπου πληρώσεως Ἐφημεριακῶν τινῶν θέσεων καὶ συστάσεως Ἰδιωτικῶν Σχολῶν Ἱερατικῆς Μορφώσεως», τὴν ἀπὸ 26-6-1976 ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Φ.Ε.Κ. 838 26/6/1976 τεύχος Β'), καὶ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα ὅπως καταλάβωσι μίαν τῶν κενῶν ὀργανικῶν, Ἐφημεριακῶν θέσεων: 1) Ἀγίου Γεωργίου Ἀγγαριῶνων, 2) Ἀγίας Σοφίας, Κοινότητος Φυσίνης, 3) Εἰσοδείων Θεοτόκου Βάρους, 4) Ἀγίων Ἀναργύρων Δάφνης, 5) Ἀγίας Παρασκευῆς Θάνου, 6) Ἀγίου Γεωργίου Καλλιθέας, 7) Κοιμῆσεως Θεοτόκου Καμινίων, 8) Ἀγίου Γεωργίου Κάσπακα, 9) Ἀγίου Μοδέστου Καταλάκκου, 10) Ἀγίου Δημητρίου Λύχνων, 11) Ἀγίου Ἰωάννου Πεδινοῦ, 12) Ἀγίου Δημητρίου Πλάκας, 13) Ἀγίου Γεωργίου Πλατέος, 14) Ἀγίου Δημητρίου Πορπολλίου, 15) Ἀγίου Γεωργίου Ρεπανιδίου, 16) Ἀγίου Δημητρίου Σαρδῶν, 17) Ἀγίου Νικολάου Σκανδάλης, 18) Γεννήσεως Χριστοῦ (νήσου, Ἀγίου Εὐστρατίου) καὶ 19) Ἀγίου Δημητρίου Κονδιᾶ, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης προκηρύξεως εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσι ἡμῖν αἰτήσιν μετὰ τῶν νενομισμένων πιστοποιητικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Μυρῖνῃ τῇ 18ῃ Ἰουλίου 1976

† Ὁ Λήμνου ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ίερά Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Έχοντας υπ' όψιν τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 παράγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ, «περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημεριῶν», καὶ προτιθέμενοι νὰ προσδῶμεν εἰς τὴν πληρῶσιν τῆς Ἐφημεριακῆς θέσεως Β', Ἐφημερίου τοῦ Ἑνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Βαρβάρας Τριπόλεως, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐν τῇ περιοδικῇ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλλωσι ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν νενομισμένων πιστοποιητικῶν, διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Τριπόλει τῇ 15ῃ Ἰουλίου 1976

† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης

Έχοντας υπ' όψιν τὸν Νόμον ὑπ' ἀριθ. 346 «περὶ τρόπου πληρώσεως Ἐφημεριακῶν τινῶν θέσεων κ.λπ.» καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 34 παράγρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «περὶ Ἱ. Ναῶν, Ἐφημεριῶν κ.λπ.», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ἵνα καταλάβωσι τὰς κενὰς Ἐφημεριακὰς θέσεις ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐπαρχίας 1) Ἀγίου Θεοῦ, ὁμωνύμου Συνοικισμοῦ Πρεβέζης, 2) Κοιμ. Θεοτόκου, Ἀμμουδιάς, 3) Ἀγ. Κυριακῆς, Ἀπομέρου, 4) Ἀγ. Μαρίας, Βαλανιδούσης, 5) Ἀγ. Γεωργίου, Βουλίστης, 6) Ἀγ. Νικολάου, Σφηνωτοῦ, 7) Κοιμ. Θεοτόκου, Γαλατᾶ, 8) Ἀγ. Παρασκευῆς, Ἄνω Δεσποτικοῦ, 9) Ἀγ. Γεωργίου, Κά-

τω Δεσποτικού, 10) Άγ. Άποστόλων, Δρυώνος, 11) Άγ. Γεωργίου, Κορυφούλας, 12) Άγ. Παρασκευής, Άνω Κοτσανοπούλου, 13) Άγ. Βλασίου, Κρουπηγής, 14) Άγ. Θωμά, Λυγιάς, 15) Άγ. Κωνσταντίνου, Μεγαδένδρου, 16) Γεν. Θεοτόκου, Μυρσίνης, 17) Ταξιαρχών, Μύτικα Πρεβέζης, 18) Άγ. Δημητρίου Νεοχωρίου, 19) Άγ. Παντελεήμονος, Πολυβρύσου, 20) Άγ. Γεωργίου, Άνω Ρευματιζάς, 21) Γεν. Θεοτόκου, Άνω Σκαφιδωτής, 22) Άγ. Τριάδος, Κάτω Σκαφιδωτής, 23) Άγ. Αικατερίνης, Στρογγυλής, 24) Άγ. Νικολάου, Τσαγκαροπούλου, 25) Άγ. Γεωργίου, Τσουκνίδας, 26) Άγ. Άθωνασίου, Φλαμπούρων και 27) Άγ. Γεωργίου Χαλάσματος, όπως εντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλλωσιν ήμιν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διά τὰ περαιτέρω.

Έν Πρεβέζη τῆ 9ῃ Ἰουλίου 1976

† Ὁ Νικοπόλεως και Πρεβέζης ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Ρεθύμνης και Αύλοποτάμου

Έχοντες υπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 33-36 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν και Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν ἐφημερίων: 1) Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος, Δαμαβόλου Μυλοποτάμου και 2) Ἁγίου Ἰωάννου Μυλοποτάμου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσιν τὰς ἐφημεριακὰς ταῦτας θέσεις και ἔχοντας τὰ κανονικά και νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλλωσιν ήμιν τὰ ὑπὸ τής ἄνω διατάξεως ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τὰ περαιτέρω.

Έν Ρεθύμνη τῆ 28ῃ Ἰουνίου 1976

† Ὁ Ρεθύμνης και Αύλοποτάμου ΤΙΤΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Χαλκίδος

Έχοντες υπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 33-36 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/69 Κανονισμοῦ τής Ἱερᾶς Συνόδου τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος «περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν και Ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους και ἔχοντας τὰ κανονικά και νόμιμα προσόντα ὅπως καταλάβωσι μίαν τῶν ἀκολουθῶν ἐφημεριακῶν θέσεων: 1) Β' θέσις Κοιμ. Θεοτόκου Βασιλικῆς. 2) Ἁγ. Ἁθωνασίου Μύτικος. 3) Ἁγ. Κων)νου και Ἑλένης Νεροτριβᾶς. 4) Ἁγ. Ἀναργύρων Δαμιῶν, ὅπως ἐντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης εἰς τὸ Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» υποβάλλωσιν ήμιν αἰτήσεις μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν διά τὰ περαιτέρω.

Έν Χαλκίδι τῆ 12ῃ Ἰουλίου 1976

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΑΚΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ (Τ.Α.Κ.Ε.)

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ ΤΑΚΕ, ληφθεῖσης κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ ΣΤ/25-6-1976, προσελήφθη, δυνάμει τής παρ. 2 τοῦ άρθρου 177 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 9/1970 Κανονισμοῦ, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τής παρ. 5 τοῦ άρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 64/1976 Κανονισμοῦ (ΦΕΚ 10/1976 τ.Α'), ὡς ἔκτακτος ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου και διά τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 26-6-1976 μέχρι 31-12-1976, ὁ ἐργοδηγὸς Δομικῶν ἔργων Ἰωάννης Κωνσταντινίδης πρὸς κάλυψιν ἀναγκῶν τοῦ Ταμείου. Αἱ ἀποδογαὶ αὐτοῦ καθωρίσθησαν συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθμ. 14500/2980/1-4-1976 Κοινὴν Ἰπουργικὴν Ἀπόφασιν (ΦΕΚ 431/1976 τ. Β'), ὡς αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων, κατόπιν τής ἀπὸ 15-4-1976 ἀποφάσεως τής Διαρκούς Συνόδου και τής ὑπ' ἀριθμ. 4095/1793/18-10-1975 ἀποφάσεως τής Δ.Ι.Σ. (ΦΕΚ 1245/1975 τ. Β').

† Ὁ Φθιώτιδος ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έκ διδόμενον κατὰ δεκαπενθήμερον

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

† Ὁ Δράμας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΩΝ. Γ. ΜΠΟΝΗΣ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

A) Ἐσωτερικοῦ : Δραχμαὶ 300 ἐτησίως.

B) Ἐξωτερικοῦ : Δολλάρια 12 ἐτησίως.

Τιμὴ ἐκάστου τεύχους μετὰ τοῦ «ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ»
δρχ. 15.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κωνστ. Γ. Μπόνη, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ὡδὴ εἰς τὴν Θεοτόκον.

Μητροπ. Δημητριάδος Χριστοδούλου, Τὸ Θεῖον Βάπτισμα κατὰ τοὺς Ἰ. τής Ἐκκλησίας Κανόνας.

Ἄρχιμ. Ἀμβροσίου Γ. Λενῆ, Αἱ ἐνέργειαι τής Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ Χιλιαστικοῦ Προβλήματος.

Συνοδικαὶ Ἐγκύκλιοι.

Παρατηρήσεων στήλη.

Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Βιβλιοκρισίαι.

Παράρτημα.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ Ἀθῆναι, Ἰασιῶν 1 — Τηλ. 710.73

Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Ἰωάννης Μιχαήλ. Ἀναστασάκη 3, Ζωγράφου. Τηλ. 787.978.